

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący	SSA Jacek Dunikowski
Sędziowie	SSA Halina Czaban SSA Piotr Sławomir Niedzielak (spr.)
Protokolant	Magdalena Zabielska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Białymstoku – Anny Malczyk

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2014 r. sprawy:

1. **B. W. (1)** oskarżonej z art. 56 ust. 3 w zb. z art. 55 ust. 3 w zb. z art. 59 ust. 1 w zb. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.
2. **Ł. G. (1)** oskarżonego z art. 56 ust. 3 w zb. z art. 55 ust. 3 w zb. z art. 59 ust. 1 w zb. z art. 58 ust. 1 w zb. z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.
3. **A. D. (1)** oskarżonego z art. 55 ust. 3 w zb. z art. 56 ust. 3 ustawy z dn. 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.
4. **M. M. (1)** oskarżonego z art. 56 ust. 3 w zb. z art. 59 ust. 1 w zb. z art. 57 ust. 1 ustawy z dn. 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 18 § 2 i 3 k.k. w zw. z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.
5. **P. C.** oskarżonego z art. 56 ust. 3 ustawy z dn. 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., art. 59 ust. 1 w zb. z art. 58 ust. 1 w zb. z art. 57 ust. 1 ustawy z dn. 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 56 ust. 1 ustawy z dn. 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., art. 62 ust. 1 ustawy z dn. 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii
6. **D. Ż.** oskarżonego z art. 56 ust. 1 ustawy z dn. 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii
7. **B. D. (1)** oskarżonego z art. 56 ust. 3 ustawy z dn. 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomani w zw. z art. 12 k.k.
8. **M. D. s. C.** oskarżonego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dn. 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońców oskarżonych: B. W. (1), Ł. G. (1), A. D. (1), M. M. (1), P. C., D. Ż. i B. D. (1).

od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku

z dnia 25 lutego 2014 r.

I. zmienia wyrok w zaskarżonej części w ten sposób, że:

1. w stosunku do oskarżonej B. W. (1):

a. ustala, iż przedmiot wewnątrzspółnotowego nabycia marihuany stanowiło 900 gramów tego środka, przedmiot krajowego nabycia marihuany stanowiło nie mniej niż 500 gramów tego środka, przedmiotem uczestniczenia w obrocie marihuaną, o którym mowa w tirecie 14 i części wstępnej opisu czynu, było nie mniej niż 315 gramów tego środka, udostępnienie mieszkania celem przechowywania marihuany, o którym mowa w części wstępnej opisu czynu przypisanego oraz w tiretach 3, 6, 11 i 12 dotyczyło łącznie nie mniej niż 1000 gramów tego środka;

b. orzeczoną wobec oskarżonej B. W. (1) karę pozbawienia wolności łagodzi do 3 (trzech) lat;

2. w stosunku do oskarżonego Ł. G. (1):

a. eliminuje z kwalifikacji prawnej czynu i podstawy skazania art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

b. podwyższa orzeczoną karę pozbawienia wolności do 5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy;

c. ustala równowartość korzyści majątkowej na 10.940 (dziesięć tysięcy dziewięćset czterdzieści) złotych;

3. w stosunku do oskarżonego M. M. (1):

a. eliminuje z kwalifikacji prawnej czynu przypisanego i podstawy skazania art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 18 § 3 kk w zw. z art. 56 ust.1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

b. ustala równowartość korzyści majątkowej na 1.366 (tysiąc trzysta sześćdziesiąt sześć) złotych;

4. w stosunku do oskarżonego P. C.:

a. uchyła rozstrzygnięcia z pkt 13, 15 i 17 części dyspozytywnej wyroku;

b. ustala, że czyny przypisane oskarżonemu P. C. w punktach 12 (pkt V a/o) i 14 części dyspozytywnej wyroku stanowią jeden czyn ciągle kwalifikowany z art. 56 ust. 3 w zb. z art. 58 ust. 1 w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. nr 117, poz.678) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i za to na mocy tych przepisów oraz art. 11 § 2 kk skazuje go, a na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. nr 117, poz.678) w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk i w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną 10 (dziesięciu) złotych;

c. na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego P. C. przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 1.225 (tysiąc dwieście dwadzieścia pięć) złotych;

d. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego P. C. karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

5. w stosunku do oskarżonego M. D.:

a. za podstawę orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności, obok art. 69 § 1 i 2 kk, przyjmuje art. 70 § 2 kk, a ponadto na podstawie art. 73 § 2 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora;

b. na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. nr 117, poz.678) w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierza oskarżonemu M. D. karę grzywny w wymiarze 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną 10 (dziesięciu) złotych;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokatów J. L., E. S. i adw. U. Z. po 738 zł, w tym po 138 zł należnego podatku VAT, tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą obronę z urzędu oskarżonych P. C., D. Ż. oraz M. D. przed sądem odwoławczym;

IV. zasądza na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych: A. D. (1) – 880 zł, M. M. (1) – 600 zł, B. D. (1) – 460 zł tytułem opłaty za drugą instancję, a od oskarżonego Ł. G. (1) – 1.600 zł tytułem opłaty za obie instancje i obciąża tych oskarżonych pozostałymi kosztami procesu za postępowanie odwoławcze w częściach na nich przypadających;

V. zwalnia oskarżonych: B. W. (1), P. C., D. Ż. i M. D. od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

B. W. (1) była oskarżona o to, że:

w okresie od listopada 2009 r. do 30 sierpnia 2010 r. w B. i w B. na terenie Belgii, wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, czyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z Ł. G. (1) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, uczestnicząc w nielegalnym obrocie znacznymi ilościami środków odurzających i substancji psychotropowych dokonała wewnątrzspółnotowej dostawy i dwukrotnie wewnątrzspółnotowego nabycia 2000 gram marihuany, co najmniej 114 tabletek zawierających metamfetaminę i amfetaminę oraz wielokrotnie nabyła od ustalonych i nieustalonych osób znaczne ilości środków odurzających i substancji psychotropowych w łącznej ilości nie mniejszej niż 350 gram marihuany, 100 tabletek zawierających metamfetaminę i amfetaminę, i 80 tabletek zawierających metamfetaminę i fencyklidynę, 100 gram amfetaminy, 50 gram haszyszu, celem ich późniejszego zbycia, udostępniła swoje mieszkanie do przechowania co najmniej 1150 gram marihuany, którą wspólnie z Ł. G. (1) sprzedawała innym osobom oraz udzieliła pomocy Ł. G. (1) i A. D. (1) do uczestnictwa w obrocie poprzez udostępnienie mieszkania na przechowanie 2000 gram marihuany, sprzedała łącznie 120 wymienionych tabletek i 325 gram marihuany innym osobom celem dalszej odsprzedaży tych narkotyków, oraz udzieliła odpłatnie 30 gram marihuany innym osobom i 6 tabletek zawierających metamfetaminę, oraz nieodpłatnie 8 tabletek zawierających metamfetaminę, i tak:

- nieustalonego dnia od stycznia 2010 r. do końca kwietnia 2010 r. wspólnie i w porozumieniu z Ł. G. (1) i A. D. (1) dokonała wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środków odurzających w postaci 2000 gram marihuany w ten sposób, że przekazała Ł. G. (1) pieniądze w kwocie 700 euro, tj. ok. 2800 zł celem zakupu przez w/w narkotyków na terenie Belgii a następnie po przemieszczeniu ich do B. przechowywała je w swoim mieszkaniu, przy czym co najmniej 900 gram marihuany przejęła do wyłącznej dystrybucji innym osobom,
- w dniach od 21.08.2010 r. do 30.08.2010 r. dokonała wewnątrzspółnotowej dostawy i wewnątrzspółnotowego nabycia środków psychotropowych w postaci tabletek koloru niebieskiego zawierających amfetaminę i metamfetaminę oraz koloru białego zawierających metamfetaminę i fencyklidynę w ten sposób, że w dniach 21-22.08.2010 r. dokonała przemieszczenia z B. do B. co najmniej 114 w/w tabletek celem dalszej odsprzedaży, a następnie w dniach 29-30.08.2010 r. dokonała przemieszczenia z B. do B. 20 tabletek zawierających amfetaminę

i metamfetaminę o łącznej wadze 4,04 grama oraz 47 tabletek zawierających metamfetaminę i fencyklidynę o łącznej wadze 14,61 grama oraz proszku koloru białego o wadze 0,22 gramy zawierającego śladowe ilości amfetaminy, celem ich dalszej odsprzedaży, z którymi to narkotykami została zatrzymana w miejscowości D. przez funkcjonariuszy policji,

- w listopadzie 2009 r. udzieliła pomocy Ł. G. (1) do uczestnictwa w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających w ten sposób, że po dokonaniu przez niego wspólnie z A. D. (1) wewnątrzspółnotowego nabycia 2000 gram marihuany, którą przemieścił z terytorium Belgii do B., udostępniła swoje mieszkanie do przechowywania tych narkotyków, które w/w sprzedali innym osobom,
- w maju i czerwcu 2010 r. dwukrotnie nabyła od M. M. (1) po 50 sztuk tabletek koloru niebieskiego zawierających amfetaminę i metamfetaminę za łączną kwotę nie mniejszą niż 500 zł celem ich dalszej odsprzedaży,

- w okresie od czerwca do lipca 2010 r. za pośrednictwem M. D. nabyła od nieustalonego mężczyzny 80 sztuk tabletek koloru białego z logo M. zawierających metamfetaminę i fencyklidynę celem dalszej odsprzedaży, i tak:

- w okresie od czerwca do lipca 2010 r. udzieliła odpłatnie M. M. około 40 sztuk tabletek koloru białego zawierających metamfetaminę i fencyklidynę
- w okresie od maja do czerwca 2010 r. sprzedała 14 w/w tabletek Ł. G. (1) po 10 zł za sztukę i 6 tabletek zawierających metamfetaminę udzieliła mu celem wspólnego zażycia,
- w miesiącu sierpniu 2010 r. udzieliła odpłatnie po dwie tabletki zawierające metamfetaminę po 10 zł za sztukę K. B. i J. K. (1)
- w miesiącach od lutego do sierpnia 2010 r. udzieliła odpłatnie dwie tabletki zawierające metamfetaminę po 5 zł za sztukę i dwie takie tabletki nieodpłatnie P. P. (1),
- w okresie od lutego do 30.08.2010 r. udostępniła Ł. G. (1) swoje mieszkanie celem przechowywania substancji odurzającej w ilości nie mniejszej niż 1000 gram marihuany skąd wspólnie z w/w prowadziła jego sprzedaż innym osobom,

-w okresie od marca do sierpnia 2010 r. nabyła odpłatnie od Ł. G. (1) nie mniej niż 200 gram marihuany w cenie od 20 do 50 zł za gram celem jej dalszej odsprzedaży,

- w okresie od kwietnia do czerwca 2010 r. za pośrednictwem M. M. (1) nabyła odpłatnie od nieustalonej osoby nie mniej niż 100 gram amfetaminy w cenie od 10 do 12 zł za gram celem jej dalszej odsprzedaży,
- w okresie od maja do lipca 2010 r. nabyła odpłatnie od U. C. i P. C. nie mniej niż 100 gram marihuany za kwotę 16,5 – 17 zł za gram celem jej dalszej odsprzedaży,
- w okresie od czerwca do lipca 2010 r. nabyła odpłatnie od P. C. ok. 50 gram marihuany za kwotę 16,5-17 zł za gram celem jej dalszej odsprzedaży,

-w miesiącu czerwcu 2010 r. udostępniła Ł. G. (1) swoje mieszkanie celem przechowywania substancji odurzającej w postaci 50 gram marihuany pakowanych w porcjach 5-gramowych skąd wspólnie prowadzili sprzedaż w/w narkotyku, przy czym B. W. (1) sprzedała nie mniej niż 20 gram tego narkotyku innym osobom,

- w miesiącu sierpniu 2010 r. po nabyciu przez Ł. G. (1) 100 gram marihuany udostępniła swoje mieszkanie do przechowywania tego narkotyku, skąd wspólnie prowadzili jego sprzedaż innym osobom,

- w okresie od 1 sierpnia 2010 r. do 21 sierpnia 2010 r. nabyła odpłatnie od Ł. G. (1) 50 gram haszyszu po 13 zł za gram z czego 20 gram sprzedała w miesiącu sierpniu 2010 r. M. M. (1) a pozostałą część innym osobom,
- w okresie od listopada 2009 r. do czerwca 2010 r. odpłatnie udzieliła innym osobom łącznie nie mniej niż 215 gram marihuany, celem jej dalszej odsprzedaży i tak:
- B. D. (1) nie mniej niż 100 gram marihuany po 25-30 zł za gram,
- mężczyźni o pseudonimie (...) nie mniej niż 100 gram marihuany po 25-30 zł za gram,
- D. Ż. nie mniej niż 15 gram marihuany po 50 zł za gram oraz 5 gram amfetaminy za kwotę 100 złotych,

-w okresie od listopada 2009 r. do sierpnia 2010 r. odpłatnie udzieliła innym osobom na ich użytek łącznie 30 gram marihuany i około 2 gram amfetaminy, i tak:

- nieustalonemu mężczyźni o pseudonimie (...) 10 gram marihuany,
- P. S. (1) o pseudonimie (...) 5 gram marihuany po 30 zł za gram,
- M. M. (1) 10 gram marihuany po 30 zł za gram,
- P. C. nie mniej niż 5 gram marihuany po 25-30 zł za gram o około 2 gramy amfetaminy po 25-30 zł za gram.

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 w zb. z art. 55 ust. 3 w zb. z art. 59 ust. 1 w zb. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk;

Ł. G. (1) był oskarżony o to, że:

w okresie od lipca 2009 r. do 13 września 2010 r. w B. i na terenie Belgii w B., wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z B. W. (1), A. D. (1) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, uczestniczył w nielegalnym obrocie znacznymi ilościami środków odurzających i substancji psychotropowych w ten sposób, że dwukrotnie dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia 3900 gram marihuany, oraz wielokrotnie nabył od ustalonych i nieustalonych osób znaczne ilości środków odurzających i substancji psychotropowych w łącznej ilości nie mniejszej niż 300 gram marihuany, 20 sztuk tabletek ekstazy, 8 kilogramów i 300 gram haszyszu, celem ich późniejszego zbycia innym osobom, przechowywał w mieszkaniu B. W. (1) przy ul. (...) co najmniej 1150 gram marihuany oraz 2900 gram marihuany przywiezionej z Belgii, którą wspólnie z B. W. (1) sprzedawał innym osobom, udzielił innym osobom odpłatnie nie mniej niż 36 gram marihuany, 4 gramy haszyszu i nieodpłatnie kilka gram marihuany, jak też czynił przygotowania do uczestnictwa w obrocie substancjami psychotropowymi i środkami odurzającymi, tj. do czynu z art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, ustalając za pośrednictwem telefonu komórkowego z innymi osobami czas i miejsce dokonania transakcji i wchodził z nimi w porozumienie co do sprzedaży substancji narkotycznych i tak:

-w miesiącu listopadzie 2009 r. wspólnie i w porozumieniu z A.

D. dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości

środków odurzających w postaci 2000 gram marihuany, w ten sposób, że nabył je

na terenie Belgii, a następnie przywiózł do B., gdzie przechowywał w

mieszkaniu B. W. (1) i sprzedawał innym osobom,

- nieustalonego dnia od stycznia 2010 r. do końca kwietnia 2010 r. wspólnie i w porozumieniu z B. W. (1) i A. D. (1) dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środków odurzających w postaci 1900 gram marihuany w ten sposób, że przyjął od B. W. (1) pieniądze w kwocie 700 euro, tj. ok. 2800 złotych celem zakupu przez niego narkotyków na terenie Belgii, a następnie po przemieszczeniu ich wspólnie z A. D. (1) do B. przechowywał je w

mieszkańcu B. W. (1), przy czym co najmniej 900 gram marihuany przekazał do jej wyłącznej dystrybucji innym osobom,

- w okresie od lutego 2010 r. do 30 sierpnia 2010 r. wielokrotnie przechowywał w mieszkaniu B. W. (1) co najmniej 1000 gram marihuany, którą następnie zbył sam jak i wspólnie z wymienionymi innym osobom celem dalszej dystrybucji, w tym w miesiącu czerwcu 2010 r. przechowywał w mieszkaniu B. W. (1) 50 gram marihuany pakowanej w porcjach pięciogramowych, które wspólnie zbyli innym osobom,
- na przełomie maja/czerwca 2010 r. nabył od U. C. za pośrednictwem P. C. łącznie 200 gram marihuany celem jej późniejszego zbycia,
- na przełomie maja/czerwca 2010 r. nabył od B. W. (1) 14 sztuk tabletek ekstazy celem ich późniejszego zbycia i 6 sztuk wymienionych tabletek, które zażył wspólnie z wyżej wymienioną,
- nieustalonego dnia do 29.07.2010 r. nabył od nieustalonej osoby co najmniej 250 gram haszyszu w cenie po 13 zł za gram w celu dalszej odsprzedaży innym osobom,
- nieustalonego dnia do 14.08.2010 r. nabył od nieustalonej osoby co najmniej 8 kilogramów haszyszu, za nieustaloną kwotę pieniędzy, celem dalszej odsprzedaży innym osobom,
- w okresie od listopada 2009 r. do marca 2010 r. odpłatnie udzielił 100 gram marihuany P. S. (2) w cenie 18 zł za gram celem jej późniejszego zbycia,
- w okresie od listopada 2009 r. do marca 2010 r. odpłatnie udzielił B. D. (1) nie mniej niż 100 gram marihuany w cenie po 18 zł za gram celem jej późniejszego zbycia,
- w okresie od listopada 2009 r. do końca sierpnia 2010 r. odpłatnie udzielił D. K. nie mniej niż 100 gram marihuany w cenie 18 zł za gram, a w dniu 30.06.2010 r. udzielił odpłatnie wymienionemu 5 gram marihuany za kwotę 200 zł celem jej późniejszego zbycia,
- w okresie od marca do sierpnia 2010 r. odpłatnie udzielił B. W. (1) 200 gram marihuany w cenie od 20 do 50 złotych za gram, celem jej późniejszego zbycia,
- w okresie od początku sierpnia 2010 r. do 21.08.2010 r. odpłatnie udzielił B. W. (1) 50 gram haszyszu w cenie 13 zł za gram celem jej późniejszego zbycia,
- w okresie od lipca 2009 r. do 16.08.2010 r. odpłatnie udzielił A. C. nie mniej niż 20 gram marihuany w cenie po 13 zł za gram i nie mniej niż 4 gramy haszyszu w cenie po 25 zł za gram oraz nieodpłatnie jednego skręta marihuany poprzez wspólne wypalenie,
- w okresie od listopada 2009 r. do sierpnia 2010 r. udzielił odpłatnie M. M. (1) łącznie 10 gram marihuany za nieustaloną kwotę pieniędzy,
- w okresie od listopada 2009 r. do 13 sierpnia 2010 r. odpłatnie udzielił P. S. (1) pseudonim (...) nie mniej niż 11 gram marihuany po 30 zł za gram,

-wiosną 2010 r. nieodpłatnie udzielił M. Z. jednego skręta z marihuaną poprzez wspólne wypalenie,

- w dniu 04.08.2010 r. nieodpłatnie udzielił 1 grama marihuany nieustalonemu mężczyźnie o imieniu Z.,

- w dniu 30.06.2010 r. (kom. godz. 10.48) wszedł w porozumienie z D. K. co do sprzedaży mu 5 gr marihuany z kwotą 200 zł,

- w dniu 30.06.2010 r. (kom. godz. 16:15) wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą posługującą się numerem (...) co do sprzedaży 2 gram marihuany za pośrednictwem B. W. (1),
- w dniu 02.07.2010 r. (kom. godz. 12:40) wszedł w porozumienie z P. B. co do sprzedaży mu 5 gram marihuany,
- w dniu 02.07.2010 r. (kom. godz. 20:08) wszedł w porozumienie z M. G. co do sprzedaży mu 5 gram nieustalonego narkotyku,
- w dniu 04.07.2010 r. (kom. godz. 15:38) wszedł w porozumienie z nieustalonym mężczyzną z numeru(...) co do sprzedaży mu 3 gram marihuany,
- w dniu 06.07.2010 r. (kom. godz. 13:13) wszedł w porozumienie z A. Z. co do zakupu od niego nieustalonego narkotyku,
- w dniu 29.07.2010 r. (kom. godz. 09:29) wszedł w porozumienie z A. C. co do sprzedaży mu nie mniej niż 250 gram marihuany,
- w dniu 10.08.2010 r. (kom. godz. 20:28) wszedł w porozumienie z A. C. co do nabycia od niego 100 gram marihuany,
- w dniu 11.08.2010 r. (kom. godz. 16:64) wszedł w porozumienie z P. S. (3) co do sprzedaży mu 1 grama haszyszu,
- w dniu 14.08.2010 r. (kom. godz. 13:09) wszedł w porozumienie z P. S. (3) co do sprzedaży mu za pośrednictwem B. W. (1) 1 grama nieustalonego narkotyku,
- w dniu 15.08.2010 r. (kom. godz. 20:46) wszedł w porozumienie z T. K. co do sprzedaży mu 2 gram nieustalonego narkotyku,
- w dniu 18.08.2010 r. wszedł w porozumienie z P. S. (3) co do sprzedaży mu 2 gram nieustalonego narkotyku,

przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 w zw. z art. 55 ust. 3 w zw. z art. 59 ust. 1 w zw. z art. 58 ust. 1 w zw. z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

A. D. (1) był oskarżony o to, że:

w okresie od listopada 2009 r. do końca kwietnia 2010 r. w B. i na terenie Belgii, działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. G. (1), w krótkich odstępach czasu, ze z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestnicząc w obrocie znacznej ilości środka odurzającego dwukrotnie dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia suszu konopi indyjskich w ilości nie mniejszej niż 4 kilogramy, w ten sposób, że:

- nieustalonego dnia w listopadzie 2009 r. nabył na terenie Belgii 2 kilogramy marihuany od nieustalonej osoby,
- nieustalonego dnia w okresie od stycznia do końca kwietnia 2010 r. nabył na terenie Belgii 2 kilogramy marihuany od nieustalonej osoby, a następnie dokonał przemieszczenia tych środków odurzających z Belgii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do B., celem ich dalszej odsprzedaży, przy czym 1 kilogram marihuany z drugiego nabycia przekazał B. W. (1) celem dalszej dystrybucji,

tj. o czyn z art. 55 ust. 3 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk.

M. M. (1) był oskarżony o to, że:

w okresie od kwietnia 2010 r. do 22 listopada 2010 r. w B., wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uczestniczył w nielegalnym obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych i środków odurzających w ten sposób, że nabył od nieustalonych i ustalonych osób 100 sztuk tabletek zawierających 3,4 metylenodioksymetamfetaminę ((...)), 40 sztuk tabletek zawierających metamfetaminę i fencyklidynę ((...)), 100 gram amfetaminy, 20 gram haszyszu celem ich dalszej odsprzedaży innym osobom, ułatwił udział w obrocie substancją psychotropową w postaci 100 gram amfetaminy innej osobie, udzielił odpłatnie 10 gram amfetaminy, 19 gram marihuany i 13 gram ekstazy, jak też czynił przygotowania do uczestnictwa w obrocie substancjami psychotropowymi i środkami odurzającymi, tj. do czynu z art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii ustalając za pośrednictwem telefonu komórkowego z innymi osobami ilość, czas i miejsce dokonania transakcji i wchodził z nimi w porozumienie co do sprzedaży substancji narkotycznych, i tak:

- nieustalonego dnia w okresie od kwietnia do czerwca 2010 r. nabył od nieustalonej osoby nie mniej niż 100 gram amfetaminy w cenie 12 zł za gram w celu jej dalszej odsprzedaży innym osobom oraz ułatwił udział w obrocie B. W. (1) poprzez skontaktowanie jej z nieustaloną osobą, od której nabyła nie mniej niż 100 gram amfetaminy w cenie 12 zł za gram,
 - na przełomie maja i czerwca 2010 r. nabył od nieustalonej osoby 100 sztuk tabletek koloru niebieskiego zawierających 3,4 metylenodioksymetamfetaminę ((...)), które następnie sprzedał w porcjach po 50 sztuk B. W. (1) w cenie po 6 zł za sztukę celem ich dalszej odsprzedaży,
- na przełomie czerwca i lipca 2010 r. nabył od B. W. (1) 40 sztuk tabletek zawierających metamfetaminę i fencyklidynę ((...)) celem ich dalszej odsprzedaży,
- w sierpniu 2010 r. nabył od B. W. (1) 20 gram haszyszu w cenie po 16 zł za gram celem dalszej odsprzedaży,
- na przełomie maja i czerwca 2010 r. odpłatnie udzielił B. W. (1) 5 gram amfetaminy w cenie 12 zł za gram,
- w okresie od 30.10.2010 r. do 01.11.2010 r. czterokrotnie odpłatnie udzielił J. K. (2) 16 gram marihuany w cenie po 16 zł za gram i dwukrotnie łącznie 3 gramy marihuany w cenie po 20 zł za gram,
 - w dniu 31.10.2010 r. odpłatnie udzielił D. S. 5 gram amfetaminy za łączną kwotę 100 zł,
 - w okresie od października 2010 r. do 23.11.2010 r. odpłatnie udzielił G. K. (1) łącznie 13 gram ekstazy w cenie po 30 zł za gram,
 - w dniu 08.11.2010r. (kom. 2 godz. 13:28, 13:36) wszedł w porozumienie z nieustalonym mężczyzną o pseudonimie (...) posługującym się telefonem o numerze(...) co do sprzedaży mu 5 gram nieustalonego narkotyku,
 - w dniu 08.11.2010 r. (kom. 2 godz. 15:11, 15:12, 15:14, 15:15) wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą posługującą się telefonem o numerze(...) co do sprzedaży jej 25 sztuk tabletek ekstazy po 8 zł za sztukę,
 - w dniu 10.11.2010 r. (kom. 2 godz. 14:29, 14:30, 15:43, 16:02) podlegał A. P. do udziału w obrocie substancją psychotropową w postaci tabletek ekstazy poprzez oferowanie mu ich do sprzedaży,
 - w dniu 10.11.2010 r. (kom. 2 godz. 17:05) wszedł w porozumienie z nieustalonym mężczyzną posługującym się telefonem o numerze(...) co do sprzedaży mu 10 gram nieustalonego narkotyku,
 - w dniu 10.11.2010r. (kom. 2 godz. 17:17) wszedł w porozumienie z nieustalonym mężczyzną posługującym się telefonem o numerze(...) co do sprzedaży mu 5 gram nieustalonego narkotyku,

- w dniu 10.11.2010r. (kom. 2 godz. 17:48) wszedł w porozumienie z nieustalonym mężczyzną co do sprzedaży mu 1 grama nieustalonego narkotyku,
- w dniu 11.11.2010r. (kom. 2 godz. 17:24) wszedł w porozumienie z nieustalonym mężczyzną o imieniu A. co do sprzedaży mu 5 sztuk tabletek ekstazy,
- w dniu 11.11.2010 r. (kom. 2 godz. 18:47) wszedł w porozumienie z nieustalonym mężczyzną posługującym się telefonem o numerze(...) co do sprzedaży mu 1 grama nieustalonego narkotyku,
- w dniu 12.11.2010r. (kom. 2 godz. 13:26) wszedł w porozumienie z nieustalonym mężczyzną posługującym się telefonem numer (...) co do sprzedaży mu 5 gram nieustalonego narkotyku,
- w dniu 12.11.2010r. (kom. 2 godz. 18:12) wszedł w porozumienie z nieustalonym mężczyzną posługującym się telefonem o numerze(...) co do sprzedaży mu 5 gram amfetaminy,
- w dniu 13.11.2010r. (kom. 2 godz. 14:16) wszedł w porozumienie z nieustalonym mężczyzną o pseudonimie (...) posługującym się telefonem o numerze (...) co do sprzedaży mu 2 gram nieustalonego narkotyku w cenie po 25 zł za gram,
- w dniu 13.11.2010r. (kom. 2 godz. 16:03) wszedł w porozumienie z nieustalonym mężczyzną posługującym się telefonem o numerze(...)co do sprzedaży mu 2,5 grama nieustalonego narkotyku,
- w dniu 13.11.2010r. (kom. 2 godz. 16:09) wszedł w porozumienie z nieustalonym mężczyzną posługującym się telefonem o numerze (...) co do sprzedaży mu 1 grama nieustalonego narkotyku,
- w dniu 13.11.2010r. (kom. 2 godz. 17:41, 17:42, 17:53) wszedł w porozumienie z A. P. co do sprzedaży mu 80 sztuk tabletek ekstazy w cenie po 6 zł za sztukę,

-w dniu 13.11.2010r. (kom. 2 godz. 19:15) wszedł w porozumienie z K. K. co do sprzedaży mu 3 gram marihuany,

- w dniu 15.11.2010r. (kom. 2 godz. 14:57) wszedł w porozumienie z J. P. co do sprzedaży nieustalonym osobom 5 gram haszyszu za cenę 100 zł,
- w dniu 15.11.2010r. (kom. 2 godz. 18:10) wszedł w porozumienie z nieustalonym mężczyzną posługującym się telefonem o numerze(...) co do sprzedaży mu 2,5 gram nieustalonego narkotyku za 50 zł,
- w dniu 16.11.2010r. (kom. 2 godz. 17:52, 17:54, 17:59) wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą posługującą się telefonem o numerze (...) co do sprzedaży jej 4 sztuk tabletek ekstazy,
- w dniu 19.11.2010r. (kom. 3 godz. 18:29, 18:31) wszedł w porozumienie z nieustalonym mężczyzną posługującym się telefonem o numerze (...) co do sprzedaży mu 7 sztuk tabletek ekstazy za 65 zł,
- w dniu 20.11.2010r. (kom. 3 godz. 13:57) wszedł w porozumienie z K. K. (3) co do sprzedaży mu 1 grama marihuany,
- w dniu 20.11.2010r. (kom. 3 godz. 13:59) wszedł w porozumienie z nieustalonym mężczyzną o pseudonimie (...) co do sprzedaży mu nieustalonej ilości amfetaminy,

- w dniu 20.11.2010r. (kom. 3 godz. 17:37) wszedł w porozumienie z A. K. pseudonim (...) co do sprzedaży mu 5 gram nieustalonego narkotyku w zamian za przekazanie kurtki,

- w dniu 20.11.2010r. (kom. 3 godz. 18:58) wszedł w porozumienie z nieustaloną kobietą posługującą się telefonem numer (...) co do sprzedaży jej 1 grama amfetaminy,

- w dniu 20.11.2010r. (kom. 3 godz. 19:42) wszedł w porozumienie z nieustalonym mężczyzną o imieniu P. posługującym się telefonem o numerze(...) co do sprzedaży mu 20 gram nieustalonego narkotyku,
- w dniu 20.11.2010r. (kom. 3 godz. 20:48, 20:49, 22:01) wszedł w porozumienie z nieustalonym mężczyzną o imieniu P. posługującym się telefonem o numerze (...) co do sprzedaży mu 10 sztuk tabletek ekstazy w cenie 7 zł za sztukę,
- w dniu 21.11.2010r. (kom. 3 godz. 02:14, 18:41) wszedł w porozumienie z nieustalonym mężczyzną o pseudonimie (...) posługującym się telefonem o numerze (...) co do sprzedaży mu 5 gram marihuany,
- w dniu 22.11.2010r. (kom. 3 godz. 10:59) wszedł w porozumienie z nieustalonym mężczyzną o imieniu K. posługującym się telefonem o numerze (...) co do sprzedaży mu 5 gram nieustalonego narkotyku,

przy czym zarzuczonego czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 w zb. z art. 59 ust. 1 w zb. z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 18 § 2 i 3 kk w zw. z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

P. C. był oskarżony o to, że:

1. w bliżej nieustalonych dniach w okresie od 1 maja 2010 r. do 30 lipca 2010 r. w B., działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, sam oraz wspólnie i w porozumieniu z U. C. uczestniczył w nielegalnym obrocie znacznymi ilościami środków odurzających i substancji psychotropowych w ten sposób, że działając w celu aby U. C. zbyła innym osobom łącznie nie mniej niż 450 gram ziela konopi innych niż włókniste:
- na przełomie maja i czerwca 2010 r. skontaktował ją z B. W. (1) i umówił czas i miejsce transakcji, a następnie kilkakrotnie uczestniczył w zbyciu przez U. C. wymienionej łącznie 250 gram ziela konopi innych niż włókniste za cenę 16,5 zł za gram celem jej dalszej odsprzedaży,
 - na przełomie maja i czerwca 2010 r. skontaktował ją z Ł. G. (1) i umówił czas i miejsce transakcji, a następnie dwukrotnie uczestniczył w zbyciu przez U. C. wymienionemu łącznie 200 gram ziela konopi innych niż włókniste za kwotę 16,5 zł za gram celem jej dalszej odsprzedaży,
 - w okresie czerwca i lipca 2010 r. sprzedał B. W. (1) 50 gram ziela konopi innych niż włókniste za cenę 16,5 zł za gram celem jej dalszej odsprzedaży,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk.

2. w okresie od 23.10.2010 r. do 07.12.2010 r. w B., działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i bez takiego celu, kilkakrotnie udzielił odpłatnie i nieodpłatnie środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości łącznej nie mniejszej niż 11,5 grama, haszyszu w ilości 1 grama i substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 1 gram innym osobom, a także czynił przygotowania do uczestnictwa w obrocie środkami odurzającymi oraz podzegał inną osobę do uczestniczenia w obrocie narkotykami, i tak:

- w dniu 24.10.2010 r. (kom. 1 godz. 17:39) w B. czynił przygotowania do uczestnictwa w obrocie środkami odurzającymi, tj. do czynu z art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii ustalając za pośrednictwem telefonu komórkowego z M. M. (1) okoliczności sprzedaży mu nieustalonej ilości ziela konopi innych niż włókniste,

- w dniu 24.10.2010 r. (kom. 1 godz. 22:30) w B. podzegał M. M. (1) do udziału w obrocie 10 gramami nieustalonego narkotyku poprzez nakłanianie go do zorganizowania narkotyku i zbycia mu go celem dalszej odsprzedaży,

- w okresie od 24.10.2010 r. do 19.11.2010 r. kilkakrotnie odpłatnie udzielił M. W. łącznie co najmniej 10 gram ziela konopi innych niż włókniste za cenę 30 zł za gram i 1 gram amfetaminy za kwotę 25 zł,

- w okresie od 31.10.2010 r. do 23.11.2010 r. kilkakrotnie odpłatnie udzielił A. D. (2) łącznie nie mniej niż 1,5 grama ziela konopi innych niż włókniste za łączną kwotę 45 zł, 1 grama haszyszu za kwotę 30 zł oraz dwukrotnie nieodpłatnie udzielił w/w po skręcie marihuany poprzez wspólne wypalenie,

- w dniu 31.10.2010 r. (kom. 2 godz. 12:38, 13:05, 13:17) wszedł w porozumienie z nieustalonym mężczyzną użytkującym nr (...) co do sprzedaży mu 2 g nieustalonego narkotyku,

- w dniu 31.10.2010 r. (kom. 2 godz. 15:40) wszedł w porozumienie z G. W. co do sprzedaży jej 5 g ziela konopi innych niż włókniste za kwotę 40 zł,

- w dniach 31.10.2010 r. (kom. 2 godz. 18:39) i 01.11.2011 r. (kom. 2, godz. 8:35) wszedł w porozumienie z nieustalonym mężczyzną o pseudonimie (...) użytkującym nr (...) co do sprzedaży mu 1 g ziela konopi innych niż włókniste,

- w dniu 02.11.2010 r. (kom. 2 godz. 18:50, 19:21) wszedł w porozumienie z nieustalonym mężczyzną użytkującym nr (...) co do sprzedaży mu 2 g nieustalonego narkotyku,

- w dniu 06.11.2010 r. (kom. 2 godz. 13:46) wszedł w porozumienie z nieustalonym mężczyzną użytkującym nr (...) co do sprzedaży mu 1 g ziela konopi innych niż włókniste,

- nieustalonego dnia w 2010 r. w B. wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. nieodpłatnie udzielił jednej porcji marihuany A. R. poprzez wspólne wypalenie,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 w zb. z art. 58 ust. 1 w zb. z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

3. w dniu 07.12.2010 r. w B. wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał substancję psychotropową w postaci 0,5 grama amfetaminy,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

D. Ż. był oskarżony o to, że:

nieustalonego dnia czerwca 2010 r. w B., działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie środkiem odurzającym w postaci marihuany, w ten sposób, że nabył od B. W. (1) 15 gram tego narkotyku w cenie 50 zł za gram celem dalszej odsprzedaży,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

B. D. (1) był oskarżony o to, że:

w okresie od listopada 2009 r. do czerwca 2010 r. w B., działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w krótkich odstępach czasu ze z góry powziętym zamiarem, brał udział w obrocie znacznej ilości środków odurzających w postaci 200 gram marihuany, w ten sposób, że nabył od Ł. G. (1) nie mniej niż 100 gram tego narkotyku w porcjach 50 gramowych w cenie 18 zł za gram, oraz nabył od B. W. (1) nie mniej niż 100 gram tego narkotyku w cenie nie mniejszej niż 25 zł za gram, celem dalszej odsprzedaży,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

M. D. był oskarżony o to, że:

nieustalonego dnia w okresie od czerwca do lipca 2010 r. w B. działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w zamiarze aby B. W. (1) dokonała czynu zabronionego w postaci udziału w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych, swoim zachowaniem ułatwił jej jego popełnienie, w ten sposób, że skontaktował wymienioną z nieustalonym mężczyzną na osiedlu (...) w B., od którego nabyła ona 80 sztuk tabletek koloru białego zawierających metamfetaminę i fencyklidynę, w cenie 5 złotych za sztukę, celem dalszej odsprzedaży, tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd Okręgowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 25 lutego 2014 r., sygn. akt II K 136/12:

1. Oskarżoną **B. W. (1)** uznał za winną tego, że w okresie od listopada 2009 r. do 30 sierpnia 2010 r. w B. i w B. na terenie Belgii, wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z Ł. G. (1) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, uczestnicząc w nielegalnym obrocie znacznymi ilościami środków odurzających i substancji psychotropowych dokonała wewnątrzspółnotowej dostawy i dwukrotnie wewnątrzspółnotowego nabycia 1900 gram marihuany, nie mniej niż 114 tabletek zawierających metamfetaminę i amfetaminę oraz wielokrotnie nabyła od ustalonych i nieustalonych osób znaczne ilości środków odurzających i substancji psychotropowych w łącznej ilości nie mniejszej niż 350 gram marihuany, 100 tabletek zawierających metamfetaminę i amfetaminę i 80 tabletek zawierających metamfetaminę i fencyklidynę, 100 gram amfetaminy, 50 gram haszyszu, celem ich późniejszego zbycia, udostępniła swoje mieszkanie do przechowania co najmniej 1150 gram marihuany, którą wspólnie z Ł. G. (1) sprzedawała innym osobom oraz udzieliła pomocy Ł. G. (1) i A. D. (1) do uczestnictwa w obrocie poprzez udostępnienie mieszkania na przechowanie 2000 gram marihuany, sprzedała łącznie 120 wymienionych tabletek i 325 gram marihuany innym osobom celem dalszej odsprzedaży tych narkotyków, oraz udzieliła odpłatnie 30 gram marihuany innym osobom i 6 tabletek zawierających metamfetaminę, oraz nieodpłatnie 8 tabletek zawierających metamfetaminę, i tak:

- nieustalonego dnia od stycznia 2010 r. do końca kwietnia 2010 r. wspólnie i w porozumieniu z Ł. G. (1) i A. D. (1) dokonała wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środków odurzających w postaci 1900 gram marihuany w ten sposób, że przekazała Ł. G. (1) pieniądze w kwocie 700 euro, tj. ok. 2800 zł celem zakupu przez w/w narkotyków na terenie Belgii a następnie po przemieszczeniu ich do B. przechowywała je w swoim mieszkaniu, przy czym co najmniej 900 gram marihuany przejęła do wyłącznej dystrybucji innym osobom,
- w dniach od 21.08.2010 r. do 30.08.2010 r. dokonała wewnątrzspółnotowej dostawy i wewnątrzspółnotowego nabycia środków psychotropowych w postaci tabletek koloru niebieskiego zawierających amfetaminę i metamfetaminę oraz koloru białego zawierających metamfetaminę i fencyklidynę w ten sposób, że w dniach 21-22.08.2010 r. dokonała przemieszczenia z B. do B. co najmniej 114 w/w tabletek celem dalszej odsprzedaży, a następnie w dniach 29-30.08.2010 r. dokonała przemieszczenia z B. do (...) tabletek zawierających amfetaminę i metamfetaminę o łącznej wadze 4,04 grama oraz 47 tabletek zawierających metamfetaminę i fencyklidynę o łącznej wadze 14,61 g, oraz proszku koloru białego o wadze 0,22 gramy zawierającego śladowe ilości amfetaminy, celem ich dalszej odsprzedaży, z którymi to narkotykami została zatrzymana w miejscowości D. przez funkcjonariuszy policji,
- w listopadzie 2009 r. udzieliła pomocy Ł. G. (1) do uczestnictwa w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających w ten sposób, że po dokonaniu przez niego wspólnie z A. D. (1) wewnątrzspółnotowego nabycia 2000 gram marihuany, którą przemieścił z terytorium Belgii do B., udostępniła swoje mieszkanie do przechowywania tych narkotyków, które w/w sprzedali innym osobom,
- w maju i czerwcu 2010 r. dwukrotnie nabyła od M. M. (1) po 50 sztuk tabletek koloru niebieskiego zawierających amfetaminę i metamfetaminę za łączną kwotę nie mniejszą niż 500 zł celem ich dalszej odsprzedaży,

- w okresie od czerwca do lipca 2010 r. za pośrednictwem M. D. nabyła od nieustalonego mężczyzny 80 sztuk tabletek koloru białego z logo M. zawierających metamfetaminę i fencyklidynę celem dalszej odsprzedaży, i tak:

- w okresie od czerwca do lipca 2010 r. udzieliła odpłatnie M. (1) M. (1) nie mniej niż 40 sztuk tabletek koloru białego zawierających metamfetaminę i fencyklidynę w cenie po 8 zł za sztukę
- w okresie od maja do czerwca 2010 r. sprzedała 14 w/w tabletek Ł. G. (1) po 10 zł za sztukę i 6 tabletek zawierających metamfetaminę udzieliła bezpłatnie mu celem wspólnego zażycia,
- w miesiącu sierpniu 2010 r. udzieliła odpłatnie po dwie tabletki zawierające metamfetaminę po 10 zł za sztukę K. B. i J. K. (1) - w miesiącach od lutego do sierpnia 2010 r. udzieliła odpłatnie dwie tabletki zawierające metamfetaminę po 5 zł za sztukę i dwie takie tabletki nieodpłatnie P. P. (1),
- w okresie od lutego do 30.08.2010 r. udostępniła Ł. G. (1) swoje mieszkanie celem przechowywania substancji odurzającej w ilości nie mniejszej niż 1000 gram marihuany skąd wspólnie z w/w prowadziła jego sprzedaż innym osobom,

-w okresie od marca do sierpnia 2010 r. nabyła odpłatnie od Ł. G. (1) nie mniej niż 200 gram marihuany w cenie od 20 do 50 zł za gram celem jej dalszej odsprzedaży,

- w okresie od kwietnia do czerwca 2010 r. za pośrednictwem M. M. (1) nabyła odpłatnie od nieustalonej osoby nie mniej niż 100 gram amfetaminy w cenie od 10 do 12 zł za gram celem jej dalszej odsprzedaży,
- w okresie od maja do lipca 2010 r. nabyła odpłatnie od U. C. i P. C. nie mniej niż 250 gram marihuany za kwotę nie mniejszą niż 16,5 zł za gram celem jej dalszej odsprzedaży,
- w okresie od czerwca do lipca 2010 r. nabyła odpłatnie od P. C. nie mniej niż 50 gram marihuany za kwotę nie mniejszą niż 16,5 zł za gram celem jej dalszej odsprzedaży,

-w miesiącu czerwcu 2010 r. udostępniła Ł. G. (1) swoje mieszkanie celem przechowywania substancji odurzającej w postaci 50 gram marihuany pakowanych w porcjach 5-gramowych skąd wspólnie prowadzili sprzedaż w/w narkotyku, przy czym B. W. (1) sprzedała nie mniej niż 20 gram narkotyki innym osobom,

- w miesiącu sierpniu 2010 r. po nabyciu przez Ł. G. (1) 100 gram marihuany udostępniła swoje mieszkanie do przechowywania tego narkotyku, skąd wspólnie prowadzili jego sprzedaż innym osobom,

- w okresie od 1 sierpnia 2010 r. do 21 sierpnia 2010 r. nabyła odpłatnie od Ł. G. (1) 50 gram haszyszu po 13 zł za gram z czego 20 gram sprzedała w miesiącu sierpniu 2010 r. M. M. (1) w cenie po 15 zł za gram a pozostałą część innym osobom,
- w okresie od listopada 2009 r. do czerwca 2010 r. odpłatnie udzieliła innym osobom łącznie nie mniej niż 215 gram marihuany, celem jej dalszej odsprzedaży i tak:
 - B. D. (1) nie mniej niż 100 gram marihuany w cenie po 18 zł za gram,
 - P. S. (2) pseudonim (...) nie mniej niż 200 gram marihuany w cenie nie niższej niż po 18 zł za gram,
 - D. Ź. nie mniej niż 15 gram marihuany po 50 zł za gram oraz 5 gram amfetaminy za kwotę 100 złotych,

-w okresie od listopada 2009 r. do sierpnia 2010 r. odpłatnie udzieliła innym osobom na ich użytek łącznie 30 gram marihuany i około 2 gram amfetaminy, i tak:

- nieustalonemu mężczyźnie o pseudonimie (...) 10 gram marihuany po 30 zł za gram,

- P. S. (3) o pseudonimie (...) 5 gram marihuany po 30 zł za gram,
- M. M. (1) 10 gram marihuany po 30 zł za gram,
- P. C. nie mniej niż 5 gram marihuany po 25 zł za gram i nie mniej niż 2 gramy amfetaminy po 25 zł za gram,

tj. popełnienia czynu z art. 56 ust. 3 w zb. z art. 55 ust. 3 w zb. z art. 59 ust. 1 w zb. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 117, poz. 678) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i za to na podstawie art. 56 ust. 3 w zb. z art. 55 ust. 3 w zb. z art. 59 ust. 1 w zb. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 117, poz. 678) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk skazał ją, zaś na podstawie art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 117, poz. 678) w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierzył jej karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych.

2. Na mocy art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonej B. W. (1) przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 9.195 zł (dziewięć tysięcy sto dziewięćdziesiąt pięć złotych).

3. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonej B. W. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 30.08.2010r. do dnia 26.01.2011r.

4. Oskarżonego **L. G. (1)** uznał za winnego tego, że w okresie od lipca 2009 r. do 13 września 2010 r. w B. i na terenie Belgii w B., wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z B. W. (1), A. D. (1) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, uczestniczył w nielegalnym obrocie znacznymi ilościami środków odurzających i substancji psychotropowych w ten sposób, że dwukrotnie dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia 3900 gram marihuany, oraz wielokrotnie nabył od ustalonych i nieustalonych osób znaczne ilości środków odurzających i substancji psychotropowych w łącznej ilości nie mniejszej niż 300 gram marihuany, 20 sztuk tabletek ekstazy, celem ich późniejszego zbycia innym osobom, przechowywał w mieszkaniu B. W. (1) przy ul. (...) co najmniej 1150 gram marihuany oraz 2900 gram marihuany przywiezionej z Belgii, którą wspólnie z B. W. (1) sprzedawał innym osobom, udzielił innym osobom odpłatnie nie mniej niż 36 gram marihuany, 4 gramy haszyszu i nieodpłatnie kilka gram marihuany, jak też czynił przygotowania do uczestnictwa w obrocie substancjami psychotropowymi i środkami odurzającymi, tj. do czynu z art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, ustalając za pośrednictwem telefonu komórkowego z innymi osobami czas i miejsce dokonania transakcji i tak:

-w miesiącu listopadzie 2009 r. wspólnie i w porozumieniu z A. (1)

D. (1) dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości

środków odurzających w postaci 2000 gram marihuany, w ten sposób, że nabył je

na terenie Belgii, a następnie przywiózł do B., gdzie przechowywał w

mieszkaniu B. W. (1) i sprzedawał innym osobom,

- nieustalonego dnia od stycznia 2010 r. do końca kwietnia 2010 r. wspólnie i w porozumieniu z B. W. (1) i A. D. (1) dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środków odurzających w postaci 1900 gram marihuany w ten sposób, że przyjął od B. W. (1) pieniądze w kwocie 700 euro, tj. ok. 2800 złotych celem zakupu przez niego narkotyków na terenie Belgii, a następnie po przemieszczeniu ich wspólnie z A. D. (1) do B. przechowywał je w

mieszkańcu B. W. (1), przy czym co najmniej 900 gram marihuany przekazał do jej wyłącznej dystrybucji innym osobom,

- w okresie od lutego 2010 r. do 30 sierpnia 2010 r. wielokrotnie przechowywał w mieszkaniu B. W. (1) co najmniej 1000 gram marihuany, którą następnie zbył sam jak i wspólnie z wymienionymi innym osobom celem dalszej dystrybucji, w tym w miesiącu czerwcu 2010 r. przechowywał w mieszkaniu B. W. (1) 50 gram marihuany pakowanej w porcjach pięciogramowych, które wspólnie zbyli innym osobom,
- na przełomie maja/czerwca 2010 r. nabył od U. C. za pośrednictwem P. C. łącznie 200 gram marihuany celem jej późniejszego zbycia,
- na przełomie maja/czerwca 2010 r. nabył od B. W. (1) 14 sztuk tabletek ekstazy celem ich późniejszego zbycia i 6 sztuk wymienionych tabletek, które zażył wspólnie z wyżej wymienioną,
- w okresie od listopada 2009 r. do marca 2010 r. odpłatnie udzielił 100 gram marihuany P. S. (2) ps. (...) w cenie 18 zł za gram celem jej późniejszego zbycia,
- w okresie od listopada 2009 r. do marca 2010 r. odpłatnie udzielił B. D. (1) nie mniej niż 100 gram marihuany w cenie po 18 zł za gram celem jej późniejszego zbycia,
- w okresie od listopada 2009 r. do końca sierpnia 2010 r. odpłatnie udzielił D. K. nie mniej niż 100 gram marihuany w cenie 18 zł za gram, a w dniu 30.06.2010 r. udzielił odpłatnie wymienionemu 5 gram marihuany za kwotę 200 zł celem jej późniejszego zbycia,
- w okresie od marca do sierpnia 2010 r. odpłatnie udzielił B. W. (1) 200 gram marihuany w cenie od 20 do 50 złotych za gram, celem jej późniejszego zbycia,
- w okresie od początku sierpnia 2010 r. do 21.08.2010 r. odpłatnie udzielił B. W. (1) 50 gram haszyszu w cenie 13 zł za gram celem jej późniejszego zbycia,
- w okresie od lipca 2009 r. do 16.08.2010 r. odpłatnie udzielił A. C. nie mniej niż 20 gram marihuany w cenie po 13 zł za gram i nie mniej niż 4 gramy haszyszu w cenie po 25 zł za gram oraz nieodpłatnie jednego skręta marihuany poprzez wspólne wypalenie,
- w okresie od listopada 2009 r. do sierpnia 2010 r. udzielił odpłatnie M. M. (1) łącznie 10 gram marihuany za nieustaloną kwotę pieniędzy,
- w okresie od listopada 2009 r. do 13 sierpnia 2010 r. odpłatnie udzielił P. S. (1) pseudonim (...) nie mniej niż 11 gram marihuany po 30 zł za gram,

-wiosną 2010 r. nieodpłatnie udzielił M. Z. jednego skręta z marihuaną poprzez wspólne wypalenie,

- w dniu 04.08.2010 r. nieodpłatnie udzielił 1 grama marihuany nieustalonemu mężczyźnie o imieniu Z.,

- w dniu 06.07.2010 r. (kom. godz. 13:13) wszedł w porozumienie z A. Z. co do zakupu od niego nieustalonego narkotyku w nieustalonej bliżej ilości,
- w dniu 10.08.2010 r. (kom. godz. 20:28) wszedł w porozumienie z A. C. co do nabycia od niego 100 gram marihuany, przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. popełnienia czynu z art. 56 ust. 3 w zb. z art. 55 ust. 3 w zb. z art. 59 ust. 1 w zb. z art. 58 ust. 1 w zb. z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia

01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 117, poz. 678) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i za to na podstawie art. 56 ust. 3 w zb. z art. 55 ust. 3 w zb. z art. 59 ust. 1 w zb. z art. 58 ust. 1 w zb. z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 117, poz. 678) w zw. z art. 12 kk zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk skazał go, zaś na podstawie art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 117, poz. 678) w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierzył mu karę 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 20 (dwudziestu) złotych.

5. Na mocy art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego Ł. G. (1) przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 10.740 zł (dziesięć tysięcy siedemset czterdzieści złotych).

6. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu Ł. G. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 13.09.2010r. do dnia 08.09.2011r.

7. Oskarżonego **A. D. (1)** uznał za winnego tego, że w okresie od listopada 2009 r. do końca kwietnia 2010 r. w B. i na terenie Belgii, działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. G. (1), w krótkich odstępach czasu, ze z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestnicząc w obrocie znacznej ilości środka odurzającego dwukrotnie dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia suszu konopi indyjskich w ilości nie mniejszej niż 3900 gram, w ten sposób, że:

- nieustalonego dnia w listopadzie 2009 r. nabył na terenie Belgii 2 kilogramy marihuany od nieustalonej osoby,
- nieustalonego dnia w okresie od stycznia do końca kwietnia 2010 r. działając ponadto wspólnie i w porozumieniu z B. W. (1), nabył na terenie Belgii 1900 gram marihuany od nieustalonej osoby, a następnie dokonał przemieszczenia tych środków odurzających z Belgii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do B., celem ich dalszej odsprzedaży, przy czym 900 gram marihuany z drugiego nabycia przekazał B. W. (1) celem dalszej dystrybucji,

tj. popełnienia czynu z art. 55 ust. 3 w zb. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 117, poz. 678) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i za to na podstawie art. 55 ust. 3 w zb. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 117, poz. 678) w zw. z art. 12 kk zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk skazał go, zaś na podstawie art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 117, poz. 678) w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 05.11.2009r. o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks postępowania karnego, ustawy – Kodeks karny wykonawczy (...) (Dz. U. Nr 206, poz. 1589) wymierzył mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 20 (dwudziestu) złotych.

8. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu A. D. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 23.08.2012r. do dnia 25.01.2013r.

9. Oskarżonego **M. M. (1)** uznał za winnego tego, że w okresie od kwietnia 2010 r. do 22 listopada 2010 r. w B., wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uczestniczył w nielegalnym obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych i środków odurzających w ten sposób, że nabył od nieustalonych i ustalonych

osób 100 sztuk tabletek zawierających 3,4 metylenodioksymetamfetaminę ((...)), 40 sztuk tabletek zawierających metamfetaminę i fencyklidynę ((...)), 100 gram amfetaminy, 20 gram haszyszu celem ich dalszej odsprzedaży innym osobom, ułatwił udział w obrocie substancją psychotropową w postaci 100 gram amfetaminy innej osobie, udzielił odpłatnie 10 gram amfetaminy, 19 gram marihuany i 13 gram ekstazy, jak też czynił przygotowania do uczestnictwa w obrocie substancjami psychotropowymi i środkami odurzającymi, tj. do czynu z art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii ustalając za pośrednictwem telefonu komórkowego z innymi osobami ilość, czas i miejsce dokonania transakcji i tak:

- nieustalonego dnia w okresie od kwietnia do czerwca 2010 r. nabył od nieustalonej osoby nie mniej niż 100 gram amfetaminy w cenie 12 zł za gram w celu jej dalszej odsprzedaży innym osobom oraz ułatwił udział w obrocie B. W. (1) poprzez skontaktowanie jej z nieustaloną osobą, od której nabyła nie mniej niż 100 gram amfetaminy w cenie 12 zł za gram,
- na przełomie maja i czerwca 2010 r. nabył od nieustalonej osoby 100 sztuk tabletek koloru niebieskiego zawierających 3,4 metylenodioksymetamfetaminę ((...)), które następnie sprzedał w porcjach po 50 sztuk B. W. (1) w cenie po 5 zł za sztukę celem ich dalszej odsprzedaży,
- na przełomie czerwca i lipca 2010 r. nabył od B. W. (1) 40 sztuk tabletek zawierających metamfetaminę i fencyklidynę ((...)) celem ich dalszej odsprzedaży,

-w sierpniu 2010 r. nabył od B. W. (1) 20 gram haszyszu w cenie po 16 zł za gram celem dalszej odsprzedaży,

-na przełomie maja i czerwca 2010 r. odpłatnie udzielił B. W. (1) 5 gram amfetaminy w cenie 12 zł za gram,

- w okresie od 30.10.2010 r. do 01.11.2010 r. czterokrotnie odpłatnie udzielił J. K. (2) 16 gram marihuany w cenie po 16 zł za gram i dwukrotnie łącznie 3 gramy marihuany w cenie po 20 zł za gram,
- w dniu 31.10.2010 r. odpłatnie udzielił D. S. 5 gram amfetaminy za łączną kwotę 100 zł,
- w okresie od października 2010 r. do 23.11.2010 r. odpłatnie udzielił G. K. (1) łącznie 13 gram ekstazy w cenie po 30 zł za gram,
- w dniu 10.11.2010 r. (kom. 2 godz. 14:29, 14:30, 15:43, 16:02) wszedł w porozumienie z A. P. do udziału w obrocie substancją psychotropową w postaci tabletek ekstazy w ilości nie mniejszej niż 50 sztuk,
- w dniu 13.11.2010r. (kom. 2 godz. 17:41, 17:42, 17:53) wszedł w porozumienie z A. P. co do sprzedaży mu 80 sztuk tabletek ekstazy w cenie po 6 zł za sztukę, przy czym zarzuconego czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne,

tj. popełnienia czynu z art. 56 ust. 3 w zb. z art. 59 ust. 1 w zb. z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 117, poz. 678) w zb. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 117, poz. 678) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i za to na podstawie art. 56 ust. 3 w zb. z art. 59 ust. 1 w zb. z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 117, poz. 678) w zb. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 117, poz. 678) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk skazał go, zaś na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 117, poz. 678) w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierzył mu karę

3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych.

10. Na mocy art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego M. M. (1) przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 866 zł (osiemset sześćdziesiąt sześć złotych).

11. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu M. M. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 22.11.2010r. do dnia 21.11.2011r.

12. Oskarżonego **P. C.** uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. V a/o i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 117, poz. 678) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk skazał go, zaś na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 117, poz. 678) w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych.

13. Na mocy art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego P. C. przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 825 zł (osiemset dwadzieścia pięć złotych).

14. Oskarżonego P. C. w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. VI a/o uznał za winnego tego, że w okresie od 23.10.2010 r. do 07.12.2010 r. w B., działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i bez takiego celu, kilkakrotnie udzielił odpłatnie i nieodpłatnie środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości łącznej nie mniejszej niż 11,5 grama, haszyszu w ilości 1 grama i substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 1 gram innym osobom, a także czynił przygotowania do uczestnictwa w obrocie środkami odurzającymi oraz podzegał inną osobę do uczestniczenia w obrocie narkotykami, i tak:

- w dniu 24.10.2010 r. (kom. 1 godz. 17:39) w B. czynił przygotowania do uczestnictwa w obrocie środkami odurzającymi, tj. do czynu z art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii ustalając za pośrednictwem telefonu komórkowego z M. M. (1) okoliczności sprzedaży mu nieustalonej ilości ziela konopi innych niż włókniste,

- w dniu 24.10.2010 r. (kom. 1 godz. 22:30) w B. podzegał M. M. (1) do udziału w obrocie 10 gramami nieustalonego narkotyku poprzez nakłanianie go do zorganizowania narkotyku i zbycia mu go celem dalszej odsprzedaży,

- w okresie od 24.10.2010 r. do 19.11.2010 r. kilkakrotnie odpłatnie udzielił M. W. łącznie co najmniej 10 gram ziela konopi innych niż włókniste za cenę 30 zł za gram i 1 gram amfetaminy za kwotę 25 zł,

- w okresie od 31.10.2010 r. do 23.11.2010 r. kilkakrotnie odpłatnie udzielił A. D. (2) łącznie nie mniej niż 1,5 grama ziela konopi innych niż włókniste za łączną kwotę 45 zł, 1 grama haszyszu za kwotę 30 zł oraz dwukrotnie nieodpłatnie udzielił w/w po skrócie marihuany poprzez wspólne wypalenie,

- nieustalonego dnia w 2010 r. w B. wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. nieodpłatnie udzielił jednej porcji marihuany A. R. poprzez wspólne wypalenie,

tj. popełnienia czynu z art. 59 ust. 1 w zb. z art. 58 ust. 1 w zb. z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i za to na mocy art. 59 ust. 1 w zb. z art. 58 ust. 1 w zb. z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk skazał go, zaś na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 kk wymierzył mu karę

1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych.

15. Na mocy art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego P. C. przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 400 zł (czteryście złotych).

16. Oskarżonego P. C. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. VII a/o i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii skazał go na karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

17. Na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 i 2 kk orzekł wobec oskarżonego P. C. karę łączną w wymiarze 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wymiarze 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych.

18. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu P. C. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 07.12.2010r. do dnia 25.08.2011r.

19. Oskarżoną **U. C.** uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na podstawie art. 56 ust 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 117, poz. 678) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk skazał ją, zaś na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 117, poz. 678) w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierzył jej karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych.

20. Na mocy art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonej U. C. przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 7.425 zł (siedem tysięcy czterysta dwadzieścia pięć złotych).

21. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt. 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonej U. C. na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata.

22. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonej U. C. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 07.12.2010r. przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny.

23. Oskarżonego **P. S. (2)** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 56 ust 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 117, poz. 678) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk skazał go, zaś na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 117, poz. 678) w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych.

24. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt. 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił P. S. (2) na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata.

25. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu P. S. (2) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 22.02.2011r. do dnia 23.02.2011r. przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny.

26. Oskarżonego **D. Ż.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje go, zaś na podstawie art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 05.11.2009r. o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks postępowania karnego, ustawy – Kodeks karny wykonawczy (...) (Dz. U. Nr 206, poz. 1589) wymierzył mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 40 (czterdziestu) stawek dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych.

27. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt. 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił D. Ż. na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata.

28. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu D. Ż. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 22.02.2011r. do dnia 23.02.2011r. przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny.

29. Oskarżonego **B. D. (1)** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 117, poz. 678) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk skazał go, zaś na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 117, poz. 678) w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 05.11.2009r. o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks postępowania karnego, ustawy – Kodeks karny wykonawczy (...) (Dz. U. Nr 206, poz. 1589) wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych.

30. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt. 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego B. D. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata.

31. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu B. D. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 01.03.2011r. przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny.

32. Oskarżonego **M. D.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 18 § 3 kk w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 117, poz. 678) w zw. z art. 4 § 1 kk skazał go, zaś na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 117, poz. 678) wymierzył mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

33. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt. 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego M. D. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

34. Na podstawie art. 70 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek dowodów rzeczowych w postaci:

- pudełka okrągłego (młynka) z napisem (...) – Drz (...), wykaz dowodów rzeczowych nr(...)

- etui z napisem(...) z zawartością wagi elektronicznej koloru szarego ze śladowymi ilościami amfetaminy – Drz (...), wykaz dowodów rzeczowych nr(...)

- zawiniątka foliowego z zawartością amfetaminy – Drz (...), wykaz dowodów rzeczowych nr (...)

- torebki foliowej z zapięciem strunowym z zawartością z brązową masą plastyczną oraz z substancją sypką koloru białego – Drz (...), wykaz dowodów rzeczowych nr (...)

- plastikowego opakowania z zawartością 47 sztuk tabletek koloru białego z logo M. (...), wykaz dowodów rzeczowych nr(...)

- torebki foliowej z zapięciem strunowym w zawartością proszku koloru białego– Drz (...), wykaz dowodów rzeczowych nr (...),

- torebki foliowej z zapięciem strunowym w zawartością 20 sztuk tabletek koloru niebieskiego z logo – Drz (...), wykaz dowodów rzeczowych nr(...),

- tabletki koloru niebieskiego z logo – Drz (...), wykaz dowodów rzeczowych nr(...)

- proszku koloru białego w zawiniątku– Drz (...), wykaz dowodów rzeczowych nr (...),

- proszku na wadze elektronicznej zawierający śladowe ilości amfetaminy– Drz (...), wykaz dowodów rzeczowych nr(...).

35. Zasadził od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. B. P. kwotę 960,- złotych wraz z należnym od tej kwoty podatkiem VAT w wysokości 23 % tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu oskarżonego M. M. (1).

36. Zasadził od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. J. L. kwotę 2.340- złotych wraz z należnym od tej kwoty podatkiem VAT w wysokości 23 % tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu oskarżonego P. C..

37. Zasadził od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. Z. K. kwotę 2.040,- złotych wraz z należnym od tej kwoty podatkiem VAT w wysokości 23 % tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu oskarżonej U. C..

38. Zasadził od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. E. K. kwotę 2.040 złotych wraz z należnym od tej kwoty podatkiem VAT w wysokości 23 % tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu oskarżonego D. Ż..

39. Zasadził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa opłaty:

- od oskarżonego Ł. G. (1) w kwocie 1.400 złotych,

- od oskarżonego A. D. (1) w kwocie 880 złotych,

- od oskarżonego B. D. (1) w kwocie 460 złotych,

oraz obciążył tych oskarżonych pozostałymi kosztami sądowymi w częściach im przypadających.

40. Zwolnił oskarżonych B. W. (1), M. M. (4), P. C., U. C., P. S. (2), D. Ż., M. D. od ponoszenia kosztów sądowych.

Apelacje od tego wyroku wnieśli obrońcy oskarżonych: B. W. (1), Ł. G. (1), A. D. (1), M. M. (1), P. C., D. Ż., B. D. (1) oraz prokurator w stosunku do oskarżonych – B. W. (1), Ł. G. (1), M. M. (1), P. C. i M. D..

Obrońca oskarżonej B. W. (1), na zasadzie art. 425 § 1 kpk i art. 444 kpk, zaskarżył wyrok w odniesieniu do w/w oskarżonej w całości. Zarzucił wyrokowi:

I. obrazę prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 60 § 3 kk poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, iż jego zastosowanie wymaga pełnej, konsekwentnej i szczerzej współpracy oskarżonego podczas, gdy przepis ten nie uzależnia zastosowania przewidzianych w nim korzyści od szczerości i spontaniczności wyjaśnień oskarżonego „w każdym calu” i w konsekwencji wymierzenie oskarżonej kary bez nadzwyczajnego złagodzenia, mimo ustalenia, że oskarżona współdziałając z innymi osobami w popełnieniu przestępstwa ujawniła wobec organu powołanego do ścigania przestępstw informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa oraz istotne okoliczności jego

popelnienia zaś Sąd Okręgowy uznał te wyjaśnienia za wiarygodne i szczerze i na ich podstawie dokonał stosownych ocen,

II. obrazę przepisów prawa procesowego mającą wpływ na treść orzeczenia a mianowicie art. 237 § 2 kpk poprzez nadanie waloru wiarygodności kontroli operacyjnej wobec B. W. (1) błędnie uznając, że nastąpiła skuteczna konwalidacja tychże czynności operacyjno-rozpoznawczych – poprzez wydanie przez Sąd tzw. zgód następczych gdzie de facto zostały przekroczone terminy na złożenie wniosków o wydanie takich zgód, w związku z czym materiały uzyskane w toku przeprowadzonych podsłuchów operacyjnych nie mogą stanowić dowodu w postępowaniu karnym tym bardziej, że kontrola operacyjna trwała w okresie od 29.06.2010 roku do 06.09.2010 roku zaś B. W. (1) była tymczasowo aresztowana od dnia 30 sierpnia 2010 roku do 26 stycznia 2011 roku; posługiwanie się zaś w procesie dowodami, które stanowią tzw. „owoc zatrutego drzewa” jest niedopuszczalne, gdyż nie spełnia podstawowych wymogów konstytucyjnych, narusza prawa obywatelskie i stoi w konkluzji z postanowieniami konwencji międzynarodowych, których Polska jest stroną,

III. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na treść orzeczenia polegający na przyjęciu, iż wskazane przez B. W. (1) powody dla których nie podtrzymała swoich wyjaśnień nie są wiarygodne, podczas gdy okoliczności sprawy i całościowa wykładnia materiału dowodowego w szczególności okoliczność, że oskarżona podała istotne okoliczności popełnienia przestępstwa przez innych współoskarżonych prowadzą do wniosku, iż oskarżona nie potwierdziła złożonych wyjaśnień wyłącznie z obawy o swoje życie i zdrowie, gdyż takim zachowaniem zerwała swoje więzi ze środowiskiem przestępczym i obawiała się negatywnych konsekwencji z tego tytułu,

IV. rażąco niewspółmierność kary polegającą na wymierzeniu oskarżonej kary 3 lat i 6 miesięcy bez zastosowania dobrodziejstwa warunkowego jej zawieszenia co skutkowało orzeczeniem rażąco surowej kary pozbawienia wolności podczas gdy:

- a) oskarżona ujawniła informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa oraz istotne okoliczności jego popełnienia zaś informacje te stanowiły kluczowy materiał dowodowy w sprawie
- b) właściwości i warunki osobiste oskarżonej w zestawieniu z stopniem winy i społecznej szkodliwości zarzucanych jej czynów przemawiają za przyjęciem istnienia pozytywnej prognozy kryminologicznej, umożliwiającej zastosowanie wobec B. W. (1) warunkowego zawieszenia wykonania kary,
- c) oskarżona nie jest osobą zdemoralizowaną; od czasu postępowania przygotowawczego nigdy później nie lekceważyła norm prawnych ani porządku prawnego,
- d) oskarżona właściwie wywiązuje się z ról społecznych; aktualnie przebywa z najbliższą rodziną i zdaje sobie sprawę z ujemnych następstw swojego czynu.

Wskazując na powyższe zarzuty wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej kary pozbawienia wolności przez wymierzenie jej kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania,

ewentualnie:

- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej od zarzucanych jej czynów.

Obrońca oskarżonego Ł. G. (1), na podstawie art. 425 § 1-3 kpk w zw. z art. 444 kpk, zaskarżył wyrok w stosunku do w/w oskarżonego w całości.

Na podstawie art. 427 § 2 kpk w zw. z art. 438 pkt 2 i 3 kpk, zarzucił wyrokowi:

I. obrazę przepisów prawa procesowego, mającą wpływ na treść orzeczenia, a zwłaszcza art. 4 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk, wynikającą z:

a) dokonania dowolnych ustaleń, poczynionych w głównej mierze w oparciu o wyjaśnienia B. W. (1) o niekorzystnym wydźwięku dla oskarżonego, cechujące się dużą zmiennością i chwiejnością w toku całego postępowania, przy jednoczesnym zdeprecjonowaniu konsekwentnych i spójnych wyjaśnień oskarżonego Ł. G. (1) oraz wyjaśnień współoskarżonych A. D. (1), D. Ż., B. D. (1) i M. M. (1), a także całkowitym umniejszeniu znaczenia realnego zainteresowania B. W. (1) w obciążeniu Ł. G. (1), pomimo żywionej przez nią otwarcie wobec niego urazy, będącej następstwem rozpadu ich związku, co miało istotne znaczenie dla oceny jej wyjaśnień,

b) poczynienia dowolnej oraz wybiórczej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania w postaci materiałów kontroli operacyjnej (...), które pozostają w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonych (nie licząc pomówienia B. W. (1)) i nie znajdują oparcia w pozostałym materiale dowodowym, a zwłaszcza w zeznaniach świadków m.in. w osobach: M. Z., G. K. (2), M. V., M. N., A. G., P. P. (4), D. K., T. K.,

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, iż Ł. G. (1) dopuścił się popełnienia przypisanych mu czynów, podczas gdy brak jest wystarczających dowodów na poparcie tej tezy, bowiem zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie pozwala na jednoznaczne poczynienie takich ustaleń.

Podnosząc powyższe zarzuty, na podstawie art. 427 §1 kpk i 437 §2 kpk wniósł o:

- -.
- zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uniewinnienie oskarżonego Ł. G. (1) od popełnienia przypisanego mu czynu,

ewentualnie

- -.
- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez eliminację z podstawy skazania i opisu czynu działania oskarżonego w warunkach art. 56 ust. 3 w zb. z art. 55 ust. 3 w zb. z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 1 kwietnia 2011 roku o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 117, poz. 678) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 §1 kk i jednocześnie przyjęcie w to miejsce, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 59 ust. 1 w zb. z art. 58 ust. 1 ww. ustawy w zw. z art. 64 §1 kk w zw. z art. 4 §1 kk oraz wymierzenie mu w tym zakresie najniższej możliwej kary w dolnej granicy ustawowego zagrożenia z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata,

ewentualnie

- -.
- uchylenie wyroku w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I Instancji.

Obrońca oskarżonego A. D. (1), na podstawie art. 425 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 444 kpk, zaskarżyła wyrok w stosunku do w/w oskarżonego w całości.

Na podstawie art. 427 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 438 pkt 2 i 3 kpk, zarzuciła wyrokowi:

I. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i dokonanie w zakresie zachowania A. D. (1) dowolnej oceny materiału dowodowego, skutkiem czego było dokonanie przez Sąd błędnych ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mających wpływ na jego treść, a polegających na bezzasadnym przyjęciu, że A.

D. (1) dokonał przypisanych mu czynów, podczas gdy brak jest dowodów o tym świadczących, zaś jedyną podstawą uznania oskarżonego za winnego były wyjaśnienia oskarżonej B. W. (1), które są niekonsekwentne, niepełne i niespójne, a co za tym idzie w pełni niewiarygodne; oskarżona bowiem zmieniała swoje wyjaśnienia kilkakrotnie, bądź to pomawiając pozostałych współoskarżonych, bądź cofając wyjaśnienia i twierdząc, że nie polegały one na prawdzie, przy czym nawet sam Sąd Orzekający stwierdził w uzasadnieniu, iż wyjaśnienia oskarżonej „nie są całkowicie konsekwentne i wykazują się pewnego rodzaju chwiejnością i zmiennością”, następnie zaś uzasadnia brak możliwości zastosowania wobec oskarżonej instytucji tzw. małego świadka koronnego jej chwiejną postawą,

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, mający wpływ na jego treść, a polegający na bezzasadnym przyjęciu, że oskarżony wspólnie i w porozumieniu z B. W. (1) dopuścił się czynu w postaci nabycia nieustalonego dnia w okresie od stycznia do końca kwietnia 2010 r. na terenie Belgii 1900 gram marihuany od nieustalonej osoby, a następnie dokonał przemieszczenia tych środków z Belgii do B., celem ich dalszej odsprzedaży, w sytuacji gdy nie potwierdza tego materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, nawet gdyby bowiem wbrew zasadom logiki uznać wyjaśnienia oskarżonej B. W. (1) za wiarygodne, to w wyjaśnieniach składanych dnia 31 sierpnia 2010 r. stwierdziła ona, iż Ł. G. (1) pojechał do Belgii z nieznanymi jej osobami lub osobą, natomiast podczas przesłuchania w dniu 20 grudnia 2010 r. podała, iż w okresie marzec - kwiecień 2010 r. Ł. G. (1) jeździł do Belgii po marihuanę, nie wie jednakże czy jeździł sam czy z A. D. (1).

Mając na uwadze powyższe zarzuty, na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. oraz 437 § 2 .k. wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od dokonania zarzucanych mu czynów.

Obrońca oskarżonego M. M. (1), na podstawie art. 425 § 1 i 2 kpk oraz art. 444 kpk, zaskarżył wyrok w stosunku do w/w oskarżonego w całości.

Na podstawie art. 427 § 1 i 2 kpk oraz art. 438 pkt 2 i 3 kpk, zarzucił wyrokowi:

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, iż oskarżony w okresie od kwietnia 2010 r. do listopada 2010 r. w B. wbrew przepisom ustawy, w realizacji z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uczestniczył w nielegalnym obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych i środków odurzających w sytuacji, gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dostarczył jednoznacznie dowodów winy oskarżonego,

II. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 4 kpk i art. 7 kpk polegającą na dokonaniu dowolnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, nie rozważeniu całokształtu okoliczności ujawnionych w sprawie, błędnej i jednostronnej ocenie oraz analizie dowodów oraz bezkrytycznym daniu wiary wyjaśnieniom współoskarżonej B. W. (1), przy jednoczesnym pominięciu szeregu dowodów korzystnych dla oskarżonego w szczególności zeznań świadków P. Z., G. J., J. C., M. N., Ł. A., A. R., a także wyjaśnień samego oskarżonego.

Na zasadzie art. 427 § 1 kpk, art. 437 § 1 i 2 kpk wniosł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie M. M. (1) od zarzuczonego mu czynu.

Obrońca oskarżonego P. C. zaskarżyła wyrok w części dotyczącej w/w oskarżonego w zakresie pkt 12,13, 16 i 17.

Na podstawie art. 427 kpk i art. 438 pkt 1 i 2 kpk, zarzuciła wyrokowi:

I. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia tj. art. 4 kpk, 5 § 2 kpk, 7 kpk w zw. z art. 410 kpk przez:

- oparcie rozstrzygnięcia w zakresie czynu opisanego w pkt. V aktu oskarżenia (a przypisanego oskarżonemu w pkt. 12 wyroku) na wyjaśnieniach oskarżonej B. W. (1), które uznane zostały za wiarygodne, logiczne i spójne podczas gdy analiza ww. wyjaśnień złożonych jedynie na etapie postępowania przygotowawczego- kiedy oskarżona dążyła do polepszenia swojej sytuacji- ocenianych przy uwzględnieniu zmienności wyjaśnień, zaś z uwzględnieniem

zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego nie pozwala na danie im waloru wiarygodności i uznanie iż jest to jak przyjął Sąd dowód pełnowartościowy, jasny i konsekwentny, znajdujący potwierdzenie w innych dowodach bezpośrednich lub pośrednich, a tym samym nie ma podstaw do uznania oskarżonego P. C. winnym czynu przypisanego mu w pkt. 12 wyroku, do popełnienia którego oskarżony nie przyznał się,

- oparcie rozstrzygnięcia w oparciu o część materiału dowodowego oraz nie zbadanie sprzeczności wynikających z materiału dowodowego i przyjęcie, że w dniu 7 grudnia 2010r. P. C. posiadał substancję psychotropową w postaci 0,5 grama amfetaminy, podczas gdy jak wynika z postanowienia Zarządu CBS Komendy Głównej Policji w B. zawartość amfetaminy w substancji sypkiej koloru białego o wadze 0,55 grama, po badaniu w postaci soli amfetaminy wynosiła 0,39 grama netto,

II. obrazę przepisów prawa materialnego, przez błędne zakwalifikowanie czynu pkt. 16 wyroku (opisanego w pkt. VII aktu oskarżenia) z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, podczas gdy nawet przy uznaniu, iż oskarżony posiadał 0,5 grama amfetaminy ww. ilość uznać należy za nieznaczną, jak wskazał oskarżony przeznaczoną na własny użytek, a więc czyn ten winien być zakwalifikowany w typie uprzywilejowanym, jako przypadek mniejszej wagi tj. z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

III. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia tj. art. 62a ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii przez nierozważenie możliwości umorzenia postępowania, z uwagi na fakt, iż orzeczenie wobec sprawcy kary byłoby niecelowe ze względu na okoliczności popełnienia czynu i stopień jego społecznej szkodliwości.

Mając na uwadze powyższe, wniosła o:

- zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia czynu z pkt. V aktu oskarżenia, przypisanego w pkt. 12 wyroku; uznanie iż czyn określony w pkt. VII aktu oskarżenia, przypisany w pkt. 16 wyroku wypełnia znamiona czynu mniejszej wagi z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i umorzenie w tym zakresie postępowania na podstawie art. 62a powołanej ustawy,

ewentualnie:

- o uchylene wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego D. Ż. zaskarżyła wyrok w stosunku do w/w oskarżonego w całości.

Na podstawie art. 438 pkt 2 i 3 kpk, zarzuciła wyrokowi:

I. mającą wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia obrazę przepisów postępowania, a mianowicie:

a) art. 7 kpk poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego bez uwzględnienia zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego poprzez nieobiektywne uznanie, iż pomówienie współoskarżonej B. W. (1) jest wystarczającym dowodem winy D. Ż., podczas gdy nie stanowią one dowodu pełnowartościowego, gdyż nie zostały złożone spontanicznie, bezinteresownie, a jedynie w celu polepszenia swojej sytuacji procesowej, oraz że wskazany przez współoskarżonkę rzekomy zakup ilości 15 gram marihuany w cenie 50 zł za gram wskazuje, iż celem dokonania takiej transakcji była dalsza odsprzedaż, podczas gdy, tak wygórowana ceny uniemożliwiałaby dalszą odsprzedaż, a także pominięcie braku dowodów na zakup środków odurzających, dokonanie lub usiłowanie dalszej odsprzedaży, co doprowadziło do skazania osoby niewinnej,

b) art. 410 kpk i art. 4 kpk oraz art. 5 § 2 kpk, poprzez nierozważenie wszystkich okoliczności sprawy, a szczególnie tych przemawiających na korzyść oskarżonego oraz nierozstrzygnięcie nie dających się usunąć wątpliwości na korzyść oskarżonego, a w szczególności nierozważenia, że wskazywana przez B. W. (1) transakcja nieokreślonego dnia czerwca 2010 r. mogła się nie odbyć, lub w rzeczywistości to nie D. Ż., nabył substancję odurzającą, a ponadto, że transakcja

powyższa, chociażby ze względu na rażąco wygórowaną cenę, nie odbyła się lub odbyła się w celu odmiennym niż dalsza odsprzedaż,

c) art. 424 § 1 kpk polegającą na nieodniesieniu się w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku do istotnych kwestii mogących mieć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy - a mianowicie okoliczności, że pomówienia oskarżonej B. W. (1) w stosunku do oskarżonego D. Ż. nie znalazły potwierdzenia w innych dowodach bezpośrednich i pośrednich, pochodzą od osoby zainteresowanej obciążeniem pomówionego, nie są spontaniczne, nie są konsekwentne i zgodne, nie zostały przyznane przez pomawianego,

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na stwierdzeniu, iż D. Ż. nieustalonego dnia czerwca 2010 r. w B., działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29. 07. 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie środkiem odurzającym w postaci marihuany w ten sposób, że nabył od B. W. (1) 15 gram tego narkotyku w cenie 50 zł za gram celem dalszej odsprzedaży, w sytuacji gdy brak jest wiarygodnych dowodów, że do transakcji doszło, a także, że do dalszej odsprzedaży doszło lub miało dojść.

Z ostrożności procesowej, gdyby Sąd nie podzielił powyższych zarzutów, na podstawie art. 438 pkt 4 kpk ponadto zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

III. rażąco niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu D. Ż. w wysokości 7 miesięcy pozbawienia wolności w zawieszeniu na okres próby wynoszący 4 lata oraz grzywny w wymiarze 40 stawek przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 10 złotych, podczas gdy dla osiągnięcia celów kary wystarczył jej znacznie niższy wymiar.

Mając powyższe na uwadze wniosła o:

- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego D. Ż. od zarzucanego mu czynu,

ewentualnie:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Białymstoku,

z ostrożności procesowej:

- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu D. Ż. kary niższej w wymiarze dolnego przedziału zagrożenia.

Obrońca oskarżonego B. D. (1), na podstawie art. 444 kpk oraz 425 § 1 i 2 kpk zaskarżył wyrok w stosunku do w/w oskarżonego w całości.

Na podstawie art. 438 pkt. 1, 2 i 3 kpk wyrokowi zarzucił:

I. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

art. 7 k.p.k., w zw. z art. 410 k.p.k., w zw. z art. 4 k.p.k., poprzez dowolnie dokonaną ocenę materiału dowodowego (wbrew zasadom logiki i doświadczenia życiowego), w następstwie czego za wiarygodne zostały uznane wyjaśnienia B. W. (1), która w trakcie postępowania przedstawiała różne wersje zdarzeń, a końcowo odwołała swoje wszelkie wyjaśnienia i odmówiła składania wyjaśnień, co skutkowało uznaniem, iż oskarżony B. D. (1) dopuścił się czynu opisanego w art. 56 ust. 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, podczas gdy kompleksowa analiza materiału dowodowego, w szczególności zeznań świadków jak i wyjaśnień pozostałych oskarżonych, ocenione w zgodzie z logiką i doświadczeniem życiowym, nie dają podstaw do postawienia tezy, że B. D. (1) naruszył dyspozycję art. 56 ust. 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii,

art. 5 § 2 k.p.k., poprzez uznanie przez Sąd I instancji, że znaleziona w samochodzie B. D. (1) waga, jak i fotografia zapisana w jego telefonie komórkowym (przedstawiająca B. D. (1) z foliową torbą z zawartością

zielonej substancji), uprawdopodobnia, iż uczestniczył on w obrocie środkami odurzającymi, podczas, gdy na przedmiotowej wadze, nie znaleziono żadnych śladów substancji odurzających, a fotografia zgodnie z wyjaśnieniami oskarżonego została wykonana poza terytorium Polski, w okresie nie objętym zarzutem (co da się zweryfikować gdyż do każdej cyfrowej fotografii przypisane są szczegóły takie jak data wykonania), powyższe rodzi niedające się usunąć wątpliwości, co w myśl art. 5 § 2 k.p.k., winno być rozstrzygnięte na korzyść oskarżonego,

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyrokowania, mający wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, poprzez przyjęcie przez Sąd I instancji, że oskarżony B. D. (1) uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi (czym dopuścił się naruszenia art. 56 ust. 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii), podczas gdy ujawnione w toku postępowania okoliczności w żadnej mierze nie potwierdziły powyższego.

W związku z powyższym wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez uniewinnienie oskarżonego B. D. (1), od zarzucanego mu czynu.

Prokurator, na zasadzie art. 425 § 1 i 2 kpk, art. 444 kpk i art. 447 § 1 i 2 kpk zaskarżył wyrok w stosunku do oskarżonych: B. W. (1), Ł. G. (1), M. M. (1), P. C. – w całości na ich niekorzyść, natomiast w stosunku do oskarżonego M. D. w części dotyczącej orzeczenia o karze na jego niekorzyść.

Na zasadzie art. 427 § 1 i 2 kpk, art. 437 § 1 i 2 kpk, art. 438 pkt 1, 2 i 4 kpk zarzucił wyrokowi:

- w stosunku do oskarżonej B. W. (1)

I. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 413 § 2 pkt 1 kpk polegającą na niedokładnym określeniu przypisanego B. W. (1) czynu poprzez wskazanie w jego opisie, iż B. W. (1) „wielokrotnie nabyła od ustalonych i nieustalonych osób znaczne ilości środków odurzających (...) w łącznej ilości nie mniejszej niż 350 gram marihuany...”, w sytuacji, gdy z dalszego opisu czynu precyzującego poszczególne zachowania przestępcze oskarżonej, wynikającego z ustalonego stanu faktycznego, biorąc pod uwagę sumę środków odurzających wskazanych w opisach tych zachowań wynika, iż w okresie objętym zarzutem B. W. (1) wielokrotnie nabyła od ustalonych i nieustalonych osób znaczne ilości środków odurzających w łącznej ilości nie mniejszej niż 500 gram marihuany oraz poprzez wskazanie w opisie jednego z czynów składowych przestępstwa przypisanego oskarżonej, iż „w okresie od listopada 2009 r. do czerwca 2010 r. odpłatnie udzieliła innym osobom łącznie nie mniej niż 215 gram marihuany, celem jej dalszej odsprzedaży”, podczas gdy z dalszego opisu tego czynu składowego precyzującego poszczególne zachowania przestępcze oskarżonej, wynikającego z ustalonego stanu faktycznego, biorąc pod uwagę sumę środków odurzających wskazanych w opisach tych zachowań wynika, iż B. W. (1) w okresie od listopada 2009 r. do czerwca 2010 r. odpłatnie udzieliła innym osobom łącznie nie mniej niż 315 gram marihuany,

- w stosunku do oskarżonego Ł. G. (1)

II. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez jego błędne zastosowanie w kwalifikacji prawnej przestępstwa przypisanego Ł. G. (1) oraz w podstawie skazania wśród innych przepisów określających przypisane Ł. G. (1) czyny jednostkowe z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii pozostające w zbiegu, w tym obok czynu opisanego w art. 56 ust. 3 w/w ustawy, w sytuacji gdy zachowania jednostkowe składające się na przestępstwo Ł. G. (1), polegające na zamówieniu w dniu 06.07.2010 r. od A. Z. nieustalonego narkotyku, oraz zamówieniu w dniu 10.08.2010 r. od A. C. 100 gram marihuany, winny zostać uznane za elementy zachowania wypełniającego znamiona uczestnictwa w obrocie określonego w art. 56 ust. 3, a nie jedynie jako przygotowanie do przestępstwa z art. 56 ust. 1 w/w ustawy,

III. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 45 § 1 kk poprzez orzeczenie na tej podstawie przypadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 10.740 zł, w sytuacji gdy suma kwot pieniędzy, jakie uzyskał Ł. G. (1) z przypisanego mu wyrokiem przestępstwa wskazana w opisie czynu opiewa na

kwotę 10.940 zł, a więc jest wyższa aniżeli równowartość korzyści, której przepadek orzekł Sąd, przy czym prawidłowe zastosowanie przepisu powinno skutkować orzeczeniem przepadku korzyści w wysokości 10.940 zł;

IV. rażąco niewspółmierność kary orzeczonej wobec oskarżonego Ł. G. (1), polegającą na wymierzeniu mu kary 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, która nie odzwierciedla stopnia winy i społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu, w sytuacji gdy zgromadzony materiał dowodowy oraz ustalone na jego podstawie okoliczności sprawy, w tym okres prowadzenia przez oskarżonego procederu narkotykowego, ilość i rodzaj narkotyków, jakie Ł. G. (1) przywoził do Polski oraz wprowadzał do obrotu, działanie wspólnie i w porozumieniu z innymi sprawcami, wiodąca i aktywna rola oskarżonego w procederze narkotykowym, jak również właściwości i warunki osobiste Ł. G. (1), sposób życia przed popełnieniem przestępstwa, w tym uprzednia jego wielokrotna karalność za przestępstwa podobne z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i przeciwko mieniu z użyciem przemocy, w szczególności popełnienie przedmiotowego czynu w warunkach powrotu do przestępstwa, jak również zachowanie się po jego popełnieniu, motywacja sprawy, to jest chęć uzyskania z przestępstwa korzyści majątkowej, a także uczynienie sobie z popełniania przestępstwa stałego źródła dochodu oraz wzgląd na cele kary w zakresie społecznego oddziaływania i poczucia sprawiedliwości przemawiają za orzeczeniem wobec Ł. G. (1) kary surowszej,

- w stosunku do M. M. (1)

V. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez jego błędne zastosowanie w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego M. M. (1) oraz w podstawie skazania wśród innych przepisów określających przypisane M. M. (1) czyny jednostkowe z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii pozostające w zbiegu, w tym obok czynu opisanego w art. 56 ust. 3 w/w ustawy, w sytuacji gdy zachowania jednostkowe składające się na przestępstwo M. M. (1), polegające na wejściu w dniu 10.11.2010 r. w porozumienie co zbycia A. P. 50 sztuk tabletek ekstazy, oraz wejściu w dniu 13.11.2010 r. w porozumienie z A. P. co do sprzedaży mu 80 sztuk tabletek ekstazy w cenie po 6 zł za sztukę, celem dalszej dystrybucji poprzez przyjęcie od niego zamówienia na dostarczenie tych narkotyków winno zostać uznane za uczestnictwo w obrocie określone w art. 56 ust. 3, a nie jedynie jako przygotowanie do przestępstwa określone w art. 57 ust. 1 w/w ustawy,

VI. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 18 § 3 kk w zw. z art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, poprzez jego błędne zastosowanie w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego M. M. (1) oraz w podstawie skazania wśród innych przepisów określających przypisane M. M. (1) czyny jednostkowe z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii pozostające w zbiegu, w tym obok czynu opisanego w art. 56 ust. 3 w/w ustawy, w sytuacji gdy zachowanie jednostkowe składające się na przestępstwo M. M. (1), polegające na ułatwieniu udziału w obrocie B. W. (1) poprzez skontaktowanie jej z nieustaloną osobą, od której nabyła nie mniej niż 100 gram amfetaminy w cenie 12 zł za gram, zawiera się w przypisanym jej czynie z art. 56 ust. 3 i stanowi czyn współukarany,

VII. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 45 § 1 kk poprzez orzeczenie na tej podstawie przepadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 866 zł, w sytuacji gdy suma kwot pieniędzy, jakie uzyskał M. M. (1) z przypisanego mu wyrokiem przestępstwa wskazana w opisie czynu opiewa na kwotę 1366 zł, a więc jest wyższa aniżeli równowartość korzyści, której przepadek orzekł Sąd, przy czym prawidłowe zastosowanie przepisu powinno skutkować orzeczeniem przepadku korzyści w wysokości 1366 zł;

- w stosunku do oskarżonego P. C.

VIII. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 57 ust. 1 i art. 18 § 2 kk w zw. z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez błędną subsumcję pod art. 57 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii jednego z zachowań P. C. opisanego w pkt 14 wyroku polegającego na ustalaniu w dniu 24.10.2010 r. za pośrednictwem telefonu komórkowego z M. M. (1) okoliczności sprzedaży mu nieustalonej ilości ziela konopi innych niż włókniste oraz subsumcję pod art. 18 § 2 kk w zw. z art. 56 ust. 1 w/w ustawy zachowania polegającego na nakłanianiu M. M. (1) przez P. C. do zorganizowania 10 gram nieustalonego narkotyku i zbycia mu go celem dalszej

odsprzedaży, w sytuacji gdy wskazane zachowania jednostkowe składające się na przestępstwo P. C. winny zostać uznane za uczestnictwo w obrocie środkami odurzającymi określone w art. 56 ust. 1 w/w ustawy;

- w stosunku do oskarżonego M. D.

IX. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 70 § 2 kk poprzez nie zastosowanie tego przepisu w podstawie orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności w stosunku do młodocianego M. D. i zastosowanie w tym zakresie art. 70 § 1 pkt 1 kk, w sytuacji gdy M. D. w chwili popełnienia czynu zabronionego nie ukończył 21 lat i w czasie orzekania w pierwszej instancji 24 lat, a zatem w przypadku zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności obligatoryjnym było zastosowanie art. 70 § 2 kk, nie zaś art. 70 § 1 pkt 1 kk,

X. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 73 § 2 kk poprzez nie zastosowanie tego przepisu w podstawie orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności w stosunku do młodocianego M. D., w sytuacji gdy M. D. w chwili popełnienia czynu zabronionego nie ukończył 21 lat i w czasie orzekania w pierwszej instancji 24 lat, a zatem obligatoryjnym było poddanie oskarżonego pod dozór kuratora na podstawie art. 73 § 2 kk,

XI. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez zaniechanie orzeczenia kary grzywny obok kary pozbawienia wolności za przypisane M. D. przestępstwo, w sytuacji gdy przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w formie sprawstwa i w formie zjawiskowej pomocnictwa zarówno przed, jak i po zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wprowadzonej na podstawie ustawy z dnia 01.04.2011 r. (Dz. U. Nr 117, poz. 678) zagrożone było grzywną i karą pozbawienia wolności,

XII. rażąco niewspółmierność kary orzeczonej wobec oskarżonego M. D. polegającą na wymierzeniu mu za przypisany czyn kary 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby, podczas gdy stopień zawinienia oskarżonego, wysoka społeczna szkodliwość czynu, właściwości i warunki osobiste M. D., dotychczasowy sposób życia, w tym uprzednia karalność oskarżonego za przestępstwa przeciwko mieniu, jak i przeciwko życiu i zdrowiu, a w szczególności fakt, że przypisanego mu wyrokiem czynu dopuścił się w okresie próby wyznaczonej w związku z zawieszeniem wykonania kary orzeczonej za wcześniej popełnione przestępstwo, zachowanie się oskarżonego po popełnieniu przestępstwa, jak również cele kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona osiągnąć w stosunku do oskarżonego, przemawiają za wymierzeniem wobec M. D. kary surowszej, tym bardziej, iż oskarżony dopuścił się pomocnictwa do kwalifikowanej formy przestępstwa z art. 56 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, a w obowiązującym przed 09.12.2011 r. stanie prawnym forma podstawowa tego przestępstwa określona w art. 56 ust. 1 zagrożona była karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy, a więc karą surowszą;

wniósł o:

- w stosunku do oskarżonej B. W. (1):

I. zmianę wyroku poprzez zmianę opisu czynu przypisanego B. W. (1) poprzez wskazanie, iż wielokrotnie nabyła od ustalonych i nieustalonych osób znaczne ilości środków odurzających i substancji psychotropowych w łącznej ilości nie mniejszej niż „500 gram marihuany”, a nie, jak wskazano w wyroku „350 gram”, oraz w dalszej części opisu czynu, iż w okresie od listopada 2009r. do czerwca 2010r. odpłatnie udzieliła innym osobom łącznie nie mniej niż „315 gram marihuany”, celem jej dalszej odsprzedaży, a nie, jak wskazano w wyroku „215 gram”,

- w stosunku do oskarżonego Ł. G. (1):

II. zmianę wyroku poprzez:

1. zmianę opisu czynu przypisanego Ł. G. (1) poprzez wskazanie w zakresie czynów jednostkowych z dnia 06.07.2010 r. i z dnia 10.08.2010 r. składających się na przestępstwo Ł. G. (1), iż oskarżony uczestniczył w obrocie substancjami

psychotropowymi i środkami odurzającymi, wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w ten sposób, iż w dniu 06.07.2010 r. złożył telefonicznie zamówienie u A. Z. na dostarczenie nieustalonego narkotyku, a w dniu 10.08.2010 r. zamówił u A. C. 100 gram marihuany, celem dalszej odsprzedaży oraz poprzez wyeliminowanie z kwalifikacji przypisanego czynu i podstawy skazania oskarżonego - art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, bowiem czyny te są składowymi zachowaniami wypełniającymi znamiona przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii,

2. orzeczenie na podstawie art. 45 § 1 kk środka karnego w postaci przypadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa w kwocie 10.940 zł,

3. wymierzenie wobec Ł. G. (1) za przypisany mu czyn kary 7 lat pozbawienia wolności,

- w stosunku do oskarżonego M. M. (1):

III. zmianę wyroku poprzez:

1. zmianę opisu czynu przypisanego M. M. (1) poprzez wskazanie w zakresie czynów jednostkowych z dnia 10.11.2010 r. i z dnia 13.11.2010 r. składających się na przestępstwo M. M. (1), iż oskarżony uczestniczył, wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w obrocie substancjami psychotropowymi przez to, że w dniu 10.11.2010 r. przyjął telefonicznie zamówienie od A. P. na dostarczenie mu 50 sztuk tabletek ekstazy, a w dniu 13.11.2010 r. przyjął telefonicznie zamówienie od A. P. na dostarczenie mu 80 sztuk tabletek ekstazy w cenie po 6 zł za sztukę, celem dalszej dystrybucji oraz poprzez wyeliminowanie z kwalifikacji przypisanego czynu i z podstawy skazania oskarżonego art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, bowiem czyny te są składowymi przestępstwa wypełniającego znamiona czynu z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, a także poprzez wyeliminowanie z kwalifikacji prawnej czynu i z podstawy skazania - art. 18 § 3 kk w zw. z art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, jako czynu współukaranego z przypisanym oskarżonemu przestępstwem z art. 56 ust. 3 w zb. z art. 59 ust. 1 w/w ustawy w zw. z art. 12 kk,

2. orzeczenie na podstawie art. 45 § 1 kk środka karnego w postaci przypadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa w kwocie 1366 zł,

- w stosunku do oskarżonego P. C.:

IV. zmianę wyroku poprzez zmianę opisu czynu przypisanego P. C. w pkt 14 sentencji wyroku poprzez wskazanie w zakresie czynów jednostkowych z dnia 24.10.2010 r. składających się na przestępstwo ciągłe P. C., iż oskarżony w dniu 24.10.2010 r. uczestniczył, wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w obrocie środkami odurzającymi ustalając za pośrednictwem telefonu komórkowego z M. M. (1) okoliczności sprzedaży mu nieustalonej ilości ziela konopi innych niż włókniste oraz następnie zamawiając telefonicznie u M. M. (1) 10 gram niestulonego narkotyku, celem dalszej odsprzedaży oraz poprzez wyeliminowanie z kwalifikacji przypisanego czynu z pkt 14 i z podstawy skazania oskarżonego za ten czyn art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 18 § 2 kk w zw. z art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, a zakwalifikowanie czynu przypisanego temu oskarżonemu z art. 59 ust. 1 w zb. z art. 56 ust. 1 w zb. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk,

- w stosunku do oskarżonego M. D.:

V. zmianę wyroku poprzez:

1. wymierzenie M. D. kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 60 stawek z określeniem wartości 1 stawki na kwotę 10 zł,

2. warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 2 kk na okres 5 lat tytułem próby, oddanie na podstawie art. 73 § 2 kk oskarżonego pod dozór kuratora.

Na rozprawie przed Sądem odwoławczym, prokurator popierając wywiedzioną apelację i wnosząc o nieuwzględnienie apelacji obrońców oskarżonych, poddał ponadto pod rozagę zmianę wyroku na korzyść oskarżonych, mianowicie:

I. w stosunku do oskarżonej B. W. (1)

- dokonanie zmiany również w części wstępnej opisu czynu przypisanego oskarżonej poprzez wskazanie ilości odpłatnie udzielonej marihuany na 315 gramów a nie 325 gramów,

- w pkt 1 tiret 1 wyroku określenie ilości dokonanego przez nią wewnątrzspółnotowego nabycia na 900 gramów, a nie 1900 gramów marihuany, na zakup których przekazała oskarżonemu G. 700 euro,

- włączenie zachowania oskarżonej W. określonego w pkt 1 wyroku, tiret 11 do opisu zachowania z tiretu 6,

II. w stosunku do oskarżonego P. C. – rozważenie połączenia zachowań z pkt 12 wyroku (pkt 5 aktu oskarżenia) oraz w pkt 14 w jeden czyn objęty art. 12 k.k.;

III. w stosunku do oskarżonego B. D. (1) w pkt 29 wyroku (pkt 11 aktu oskarżenia) – poprzez wskazanie, iż cena nabytej od oskarżonej B. W. (1) min. 100 gramów marihuany wynosiła 18 zł, a nie 25 zł za 1 gram.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Z wywiedzionych środków odwoławczych jedynie apelacja prokuratora skutkowałą zmianą zaskarżonego wyroku. Natomiast apelacje obrońców oskarżonych nie są zasadne i nie mogły prowadzić do oczekiwanych przez skarżących rozstrzygnięć.

Sąd Apelacyjny dokonał jednak w pewnym zakresie korekty wyroku na korzyść oskarżonych B. W. (1) i P. C., zważywszy na w dużej części trafne stanowisko prokuratora, który na rozprawie odwoławczej, zasygnalizował szereg kwestii wykraczających poza zakres wywiedzionej apelacji i wymagających działania sądu odwoławczego z urzędu.

Rozważając zarzuty i wnioski wywiedzionych apelacji w pierwszej kolejności należy odnieść się do sformułowanych przez obrońców oskarżonych zarzutów obrazy przepisów prawa procesowego.

Wobec faktu, że zasadniczym zarzutem tych apelacji jest naruszenie przez Sąd Okręgowy zespołu norm procesowych związanych z zasadą swobodnej oceny dowodów, nie byłoby uzasadnione odnoszenie się odrębnie w stosunku do każdej z nich. Sąd Apelacyjny, w przedmiotowym zakresie, wykonał zatem obowiązek statuowany w art. 457 § 3 kpk w miarę możliwości sumarycznie, niezależnie od tego, przez którego z obrońców i w odniesieniu do którego z przypisanych przez Sąd Okręgowy czynów zarzut taki został podniesiony.

W tej płaszczyźnie należy kategorycznie podkreślić, iż analiza uzasadnienia zaskarżonego wyroku, w kontekście całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku przewodu sądowego na rozprawie głównej, jednoznacznie przekonuje, że Sąd Okręgowy swoje ustalenia oparł na całokształcie prawidłowo przeprowadzonych, a następnie wszechstronnie i wnikliwie ocenionych dowodów, nie pomijając żadnej istotnej dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności. Rozważał tak okoliczności niekorzystne, jak i korzystne dla oskarżonych. Respektował przy tym zarówno zasady prawidłowego rozumowania, jak i wskazania wiedzy oraz doświadczenia życiowego. Wskazał szczegółowo jakie fakty uznał za udowodnione, a jakie za nieudowodnione oraz na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych. Dlatego też stanowisko Sądu meriti w zakresie oceny dowodów jest generalnie wolne od sugerowanej przez obronę obrazy przepisów art. 7 kpk, art. 410 kpk oraz 424 § 1 pkt 1 kpk, a zatem ma co do zasady walor swobodnego i znajduje w tej płaszczyźnie pełną ochronę prawa procesowego.

Należy przypomnieć, że zasada swobodnej oceny dowodów nie daje podstaw do apriorycznego preferowania lub dyskwalifikowania jednych dowodów na rzecz drugich, zarówno według klucza najkorzystniejszego dla oskarżonego, jak też przeciwnego kryterium. Jednocześnie nie wyklucza oparcia wyroku na dowodzie z obciążających wyjaśnień współsprawcy i przyznania wiarygodności jedynie części depozycji danego osobowego źródła dowodowego oraz

dyskwalifikacji pozostałego zakresu jego wypowiedzi, pod warunkiem, że wyprowadzone wnioski, będzie uwzględniało treść dowodu, tak w aspekcie jego cech wewnętrznych, jak i w konfrontacji z treścią innych dowodów, a zarazem będzie logiczne, oparte na wiedzy i wskazaniach doświadczenia życiowego i w rezultacie zamykające pole dla ocen alternatywnych. Trzeba podkreślić, że skazanie wyłącznie w oparciu o taki dowód nie daje automatycznie podstaw do przyjęcia za trafny zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych. Nie istnieje bowiem żadna reguła dowodowa, która uzasadniałaby pogląd, że wyjaśnienia jednego ze współoskarżonych są w każdym wypadku niewystarczającą podstawą skazania.

Sąd Okręgowy, co do zasady, sprostął wyżej wskazanym wymogom i w takim kontekście dokonanie przez Sąd meriti oceny materiału dowodowego w sposób odmienny od oczekiwań skarżących nie może być utożsamiane z dowolnością orzeczenia, a ich zarzuty mają w przedmiotowym względzie wyłącznie polemiczny charakter.

Na koniec tej części rozważań, odnosząc się do zarzutów, iż zaskarżone orzeczenie zapadło z obrazą przepisu art. 5 § 2 kpk, stwierdzić należy, że obrońcy oskarżonych – P. C., D. Ż. i B. D. (1), w istocie rzeczy doszukują się naruszenia w/w przepisu w wyniku przyjęcia przez Sąd Okręgowy, niekorzystnej dla oskarżonych, choć wypływającej ze swobodnej oceny materiału dowodowego wersji wydarzeń i starają się – na tle przeprowadzonych dowodów, które z pewnością nie mają jednolitej treści – kreować niedające się usunąć wątpliwości, żądając rozstrzygnięcia ich na korzyść oskarżonych.

Przedmiotowego stanowiska skarżących nie sposób jednak podzielić. Po pierwsze dlatego, że zarzut obrazę art. 5 § 2 kpk nie może być podnoszony jednocześnie z zarzutem naruszenia art. 7 kpk, gdyż dotyczy wtórnej do ustaleń faktycznych płaszczyzny procedowania – niedające się usunąć wątpliwości mogą powstać jedynie wówczas, gdy sąd orzekający, po wyczerpaniu wszystkich możliwości dowodowych, oceni materiał dowodowy zgodnie ze standardami wyznaczonymi przez zasadę swobodnej oceny dowodów, a zatem przepisy art. 5 § 2 kpk i art. 7 kpk mają charakter rozłączny (patrz postanowienia Sądu Najwyższego - z dnia 10.10.2013 r., LEX nr 1400594 oraz z dnia 06.02.2013 r., V KK 270/12 LEX nr 1293868). Podniesienie zarzutu obrazę art. 7 kpk wyklucza zatem możliwość skutecznego wysunięcia zarzutu obrazę art. 5 § 2 kpk. Po drugie, choć wobec wyżej sformułowanej uwagi już wyłącznie dla porządku, przypomnieć należy, że „każdą niejasność w dziedzinie ustaleń faktycznych (m.in. w przypadku kilku wersji wydarzeń) należy w pierwszym rzędzie redukować wszechstronną inicjatywą dowodową, a następnie wnikliwą analizą całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie. Jeżeli zatem z materiału dowodowego wynikają różne wersje przebiegu zdarzenia objętego aktem oskarżenia, to nie jest to jeszcze jednoznaczne z zaistnieniem niedających się usunąć wątpliwości w rozumieniu art. 5 § 2 k.p.k.” (patrz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12.12.2013 r., III KK 420/13). Taka zaś sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie – Sąd Okręgowy nie miał podstaw, aby powziąć wątpliwości, o których mowa w w/w przepisie, zachodziła bowiem sytuacja, gdy ustalenia faktyczne zależały od oceny w znacznym zakresie konkurujących ze sobą dowodów, z którego to zadania Sąd I instancji, co już wyżej wykazano wywiązał się generalnie należycie, nie naruszając zasady swobodnej oceny dowodów. W rezultacie, przyjętej przez Sąd Okręgowy wersji wydarzeń, choć niekorzystna dla oskarżonych nie sposób jest – co do zasady – skutecznie zakwestionować. W tym stanie rzeczy to, że apelujący cały czas kwestionują poczynione przez Sąd meriti ustalenia faktyczne, absolutnie nie oznacza wystąpienia przesłanek, o jakich mowa w art. 5 § 2 kpk (por. również postanowienia Sądu Najwyższego - z dnia 09.07.2014 r., II KK 134/14, LEX nr 1488899; z dnia 09.07.2014 r., II KK 157/14, Prok.i Pr.-wkl. 2014/10/13... oraz wyrok SA w Krakowie z dnia 13.11.2013 r., II AKa 118/13, LEX nr 1409140; wyrok SA w Katowicach z dnia 06.12.2012 r., II AKa 471/12, LEX nr 1246651).

Podnieść dodatkowo wypada, że wobec uznania przez Sąd Apelacyjny za niezasadne wyżej omówionych zarzutów, siłą rzeczy bezprzedmiotowe stały się wysuwane przez obronę zarzuty obrazę art. 4 kpk, gdyż nie mogą one stanowić, w oderwaniu od zarzutu naruszenia szczegółowych norm procesowych, samodzielnych podstaw apelacji (patrz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 05.10.2010 r., III KK 370/09, OSNwSK 2010/1/1878; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17.04.2007 r., V KK 79/07, LEX nr 280729).

Sąd Apelacyjny, jak to już wyżej zaznaczono, podziela dokonaną przez Sąd Okręgowy ocenę dowodów i wobec tego nie będzie powtarzał trafnej argumentacji zawartej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, w szczególności w zakresie przyjęcia za jedną z zasadniczych podstaw orzeczenia znaczącego zakresu wyjaśnień oskarżonej B. W. (1).

Treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku, niezależnie od zapatrywań obrony w tym względzie, dowodzi, iż Sąd Okręgowy jednoznacznie wykazał, iż B. W. (1) nie pomówiła współoskarżonych o popełnienie zmyślonych przestępstw, lecz w swych wyjaśnieniach, odtwarzała spostrzeżenia poczynione w toku zdarzeń, w których uczestniczyła, a zatem relacjonowała ich faktyczny przebieg. Świadczy o tym dobitnie analiza wypowiedzi oskarżonej – ich toku, szczegółowości, stylu, słownictwa, w tym jego emocjonalności, osadzenia w – co do zasady – spójnej narracji, która obejmuje prawie rok funkcjonowania oskarżonej w środowisku zajmującym się handlem narkotykami. Kolejne wypowiedzi B. W. (1) dotyczące okoliczności przestępczego procederu, jeśli się rzeczywiście różnią, to jedynie co do szczegółów, generalnie jednorodnych i rozciągniętych w czasie, a przez to trudnych do w pełni precyzyjnego zrelacjonowania, zdarzeń. Słusznie zatem uznał Sąd Okręgowy, że nieścisłości te nie dają żadnych podstaw do zdyskwalifikowania wiarygodności oskarżonej w omawianym wyżej zakresie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10.10.2009 r., II KK 155/09, OSNwSK 2009/1/2252). Sąd Okręgowy, w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, omówił rzeczowo i wyczerpująco z przedmiotowe kwestie, a swoje stanowisko w tym względzie logicznie, w sposób wolny od błędów a zarazem przekonujący uargumentował i nie ma żadnych racjonalnych przesłanek, aby stanowisko Sądu Okręgowego podważyć. Wypada przy tym podkreślić, że Sąd Okręgowy dokonał niezwykle krytycznej oceny wyjaśnień B. W. (1) i przyjmował na ich podstawie najkorzystniejszą dla oskarżonych wersję wydarzeń między innymi w zakresie ilości i cen środków odurzających będących przedmiotem obrotu, jak również w kontekście oceny prawnej zarzucanych im czynów, o czym również świadczy dobitnie treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

Trzeba przy tym kategorycznie zaznaczyć, że wyrażone przez Sąd Okręgowy, w związku z oceną dowodu z wyjaśnień oskarżonej B. W. (1), stwierdzenie, iż B. W. (1) „oczywiście nie jest osobą bezstronną”, nie daje żadną miarą podstaw do wnioskowań zawartych w apelacjach obrońców współoskarżonych, którzy niezasadnie doszukują się w nim podstawy do podważenia zaskarżonego orzeczenia, bowiem – zważywszy na całość wywodów Sądu meriti w zakresie oceny wiarygodności w/w źródła dowodowego i wartości złożonych przez nie wyjaśnień – nie sposób odczytywać go inaczej, niż jedynie w ten sposób, że wyżej wymieniona, podobnie jak pozostali oskarżeni, również brała udział w przestępczym procederze. Tym samym, wbrew supozycjom obrony, rzeczony stwierdzenie nie czyni rozumowania Sądu I instancji w w/w materii wewnętrznym sprzecznym i nie dyskredytuje dokonanego przez Sąd Okręgowy zwartościowania w/w dowodu.

Godzi się przypomnieć, że B. W. (1), przesłuchiwana pierwsze dwa razy, w obszerny i spontaniczny sposób relacjonowała zapamiętane fakty, po czym przesłuchiwana kolejny raz przez prokuratora podtrzymała te wyjaśnienia, podkreślając że być może nie wszystko powiedziała, bo nie wszystko jest aktualnie w stanie sobie przypomnieć i zadeklarowała złożenie kolejnych wyjaśnień.

Natomiast przed sądem w toku posiedzenia w przedmiocie tymczasowego aresztowania jej postawa sprowadziła się do prostego odwołania wyjaśnień złożonych na Policji, z twierdzeniem, że były składane pod presją, bez przytoczenia jakichkolwiek tego okoliczności. Wskazała ponadto, że przed prokuratorem wyjaśniała ze złości na Ł. G. (1) z którym nie miała konfliktu i który wynajął jej adwokata. Dodała jednak, że wyjaśnienia, które złożyła na Policji nie były do końca przemyślane, ale nie może powiedzieć że nie były prawdziwe. Przesłuchiwana kolejny raz w ogóle odmówiła składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania. Przesłuchiwana, po bez mała półtora miesiąca, w związku z kolejną zmianą zarzutów, znowu odmówiła składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania oraz stwierdziła, że nie zna większości osób, o których mowa w zarzutach. Po kolejnym miesiącu złożyła wyjaśnienia, w których podtrzymała te, które złożyła na początku postępowania na Policji, podkreślając, że były prawdziwe, że mogła czegoś nie pamiętać, gdyż była zdenerwowana, ale niczego nie zmyślała, zaś przed Sądem się przestraszyła. Jednocześnie w związku z okazaniem dokumentacji fotograficznej złożyła dwukrotnie wyjaśnienia, w których uzupełniła bądź doprecyzowała poprzednie wypowiedzi.

Nie można także nie zauważyć, że oskarżona obciążając współoskarżonych obciążała jednocześnie samą siebie, co jest to niezwykle istotne w kontekście oceny jej wiarygodności. Trzeba zarazem zauważyć, że oskarżona w ten sposób pogorszyła swoją sytuację w zakresie grożącej jej odpowiedzialności karnej, gdyż czyn, na którego gorącym uczynku

została zatrzymana, choć jego ocena prawno-karna jest niezwykle surowa, niemniej jednak stanowi zaledwie margines opisanego przez nią proceduru.

Należy również podkreślić, że wyjaśnienia oskarżonej B. W. (1) nie pozostają w dowodowej próżni. Korelują w określonym zakresie z zeznaniami wielu świadków i współoskarżonych, a przede wszystkim znajdują mocne wsparcie w wynikach kontroli operacyjnej, które, niezależnie od omówionych już wyżej cech przedstawionej przez oskarżoną narracji, jednoznacznie budują wiarygodność B. W. (1) w tej części jej wyjaśnień, w których obciąża siebie i pozostałych oskarżonych przestępczą działalnością. Sąd Okręgowy również i to w wyczerpujący sposób i przekonująco wykazał, o czym świadczy treść uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia w konfrontacji z ujawnionymi na rozprawie głównej, istotnymi dla rozstrzygnięcia sprawy okolicznościami.

Nie bez znaczenia jest również fakt, że oskarżeni, jak i przeważająca część powiązanych z nimi środowiskowo świadków, wobec postawy procesowej oskarżonej B. W. (1), bezsprzecznie dążyli do umniejszenia własnej odpowiedzialności, mieli zatem interes w przedstawianiu przebiegu i okoliczności czynów niezgodnie z faktami, w tym w sposób mający na celu zdyskredytowanie wyjaśnień wyżej wymienionej.

Wypada także podnieść, że dokonanej przez Sąd Okręgowy oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonej B. W. (1) nie burzy podniesiona przez obrońcę oskarżonego P. C. okoliczność, że według wyjaśnień B. W. (1) oskarżony miał w tych samych okresach sprzedawać i kupować od niej marihuanę, przy czym sprzedawał jej środki odurzające po niższych cenach, niż je od niej kupował. Wbrew sugestiom obrońcy opisane wyjaśnienia oskarżonej nie są wewnętrznie sprzeczne i nielogiczne. Trzeba wszak pamiętać, że P. C. sprzedawał oskarżonej hurtowe ilości marihuany, zaś kupował od niej ilości detaliczne, stąd różnica w cenie. Jednocześnie rzeczony zachowanie nie jest niczym nadzwyczajnym w świecie handlu narkotykami, jako wynikające z uwarunkowań zjawiska narkomanii, która obejmuje również okresowe a nawet sporadyczne używanie środków odurzających i dla której przemienność ról zbywca – nabywca środków odurzających jest zjawiskiem naturalnym.

Stanowisko Sądu Okręgowego, wbrew wywodom obrony, zasługuje również na pełną aprobatę w zakresie oceny treści rozmów utrwalonych w ramach kontroli operacyjnych. Wnioskowania poczynione w tym zakresie przez Sąd I instancji znajdują należytą podstawę w przeprowadzonych dowodach i są zgodne z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem doświadczenia życiowego, co również jasno wynika z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku.

W opisanych okolicznościach, zaskarżone orzeczenie nie jest dotknięte błędami w ustaleniach faktycznych, które mogłyby zdyskwalifikować zasadność skazania poszczególnych oskarżonych, a które to błędy – jak należy wnosić z treści wywiedzionych apelacji – miałyby być w ocenie obrońców pochodną podniesionych uchybień procesowych, choć Sąd Okręgowy nie ustrzegł się drobnych uchybień w warstwie faktycznej orzeczenia, które zostały wychwycone przez prokuratora i musiały skutkować pewnymi zmianami zaskarżonego wyroku.

Przechodząc do omówienia apelacji tych obrońców, którzy poza ogólnymi zarzutami obraży prawa procesowego i pochodnych im błędów w ustaleniach faktycznych, atakowali orzeczenie o winie w kwestiach szczegółowych, jak również uzasadniając zmiany wyroku w tej części, z uwagi na treść apelacji prokuratora oraz uchybienia, które Sąd Apelacyjny musiał wziąć pod uwagę z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (podzielając w znacznej mierze uwagi oskarżyciela publicznego podniesione na rozprawie odwoławczej wykraczające poza treść apelacji), w pierwszej kolejności omówić należy sytuację prawno-karną P. C., wobec zakresu ingerencji Sądu odwoławczego w zaskarżone orzeczenie, co do tego oskarżonego.

Na wstępie stwierdzić jednak trzeba, że zarzut obrońcy oskarżonego P. C., co do ilości substancji psychotropowej, którą oskarżony posiadał w dniu 7 grudnia 2010 r. jest całkowicie nieuzasadniony. Trzeba wskazać, że z materiału dowodowego wynika jasno, że u oskarżonego zabezpieczono zawiniątko foliowe z zawartością białego proszku o wadze 0,55 grama, w toku badań chemicznych ustalono, że waga samego proszku wynosiła 0,5 grama (netto) i że zawiera amfetaminę w postaci soli (k.1002-10040. Natomiast wagę 0,39 grama (netto) miała rzeczona substancja,

tj. amfetamina w postaci soli, po badaniu, co odnotowano w postanowieniu w przedmiocie dowodów rzeczowych – pkt. I.4 (k.1272).

Jednocześnie nie zachodziły podstawy, aby podzielić wywody obrońcy oskarżonego w zakresie zarzutu obrazu prawa materialnego w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu w pkt. 16 części dyspozytywnej wyroku (opisanego w pkt. VII aktu oskarżenia) oraz następczej w stosunku do niego obrazu przepisów postępowania. Wypada bowiem podkreślić, iż ocena, czy czyn polegający na posiadaniu narkotyków stanowi wypadek mniejszej wagi, nie jest determinowana wyłącznie albo przede wszystkim ilością posiadanego przez sprawcę narkotyku. O przyjęciu typu uprzywilejowanego przedmiotowego przestępstwa decyduje przecież ocena całości przesłanek dotyczących zarówno strony przedmiotowej, jak i podmiotowej czynu, które muszą jednoznacznie wskazywać, iż jego społeczna szkodliwość kształtuje się poniżej stopnia, który uzasadnia reakcję prawnokarną w skali zagrożenia przewidzianego w przepisie typu podstawowego. W realiach przedmiotowej sprawy taka sytuacja, wbrew sugestiom obrony jednak nie zachodzi, nie sposób bowiem nie dostrzec, że oskarżony posiadał narkotyk twardy, którego dawka nawet 20mg ma już działanie biologiczne, zaś rozważając pozostałe okoliczności czynu, przez pryzmat przesłanek, o których mowa w art. 115 § 2 kk, także w aspekcie strony podmiotowej, nie sposób abstrahować od wymowy procederu, w związku z którym ujawniono w/w substancję psychotropową. Dlatego też prawidłowo ustalając stan faktyczny Sąd Okręgowy nie popełnił też błędu nie znajdując w działaniu oskarżonego znamion wypadku mniejszej wagi.

Natomiast w odniesieniu do oskarżonego P. C. zmiana wyroku była konieczna, nie tylko w związku z apelacją prokuratora, ale przede wszystkim wobec stanowiska oskarżyciela publicznego z rozprawy odwoławczej, w którym wskazał na okoliczności wymagające działania Sądu Apelacyjnego niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów, z uwagi na to, iż utrzymanie orzeczenia w mocy byłoby rażąco niesprawiedliwe. Zgodzić się bowiem należy, z oskarżycielem publicznym, iż czyny przypisane oskarżonemu w punktach 12 (pkt V a/o) i 14 części dyspozytywnej wyroku stanowią jeden czyn ciągły w rozumieniu art. 12 kk, nie zaś dwa odrębne przestępstwa, jak to przyjął Sąd meriti. Za takim ustaleniem przemawiają okoliczności sprawy, które wskazują, że oskarżony całości zachowań, które Sąd Okręgowy przypisał mu odrębnie, dopuścił się ze z góry powziętego zamiaru, którym było bezsprzecznie prowadzenie, zarówno hurtowego, jak i detalicznego, procederu nielegalnego rozprowadzania narkotyków, a poszczególne z nich zostały dokonane przez oskarżonego w krótkich odstępach czasu, jeśli mieć na uwadze iż dzielił co najwyżej okres niecałych trzech miesięcy (por. wyrok S.A. w Katowicach z dnia 7.10.2004 r., II AKa 228/04, LEX nr 154996, Prok.i Pr.-wkl. 2005/10/29, KZS 2005/6/94).

Przypisany oskarżonemu ostatecznie czyn należało zakwalifikować z art. 56 ust. 3 w zb. z art. 58 ust. 1 w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. nr 117, poz.678) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk. Przepisy te w związku z art. 11 § 2 kk stały się też podstawą prawną skazania oskarżonego.

Sąd Apelacyjny, w przedmiotowym zakresie, dokonał redukcji oceny prawnokarnej w stosunku do przyjętej uprzednio przez Sąd Okręgowy. Było to konieczne, gdyż konstrukcja, o której mowa w art. 12 kk, zasada się na prawnej jedności czynu i wymaga bezsprzecznie stosowania kumulatywnej kwalifikacji w odniesieniu do całego czynu ciągłego, niemniej jednak z respektowaniem tzw. reguł wyłączania wielości ocen w prawie karnym (patrz P.Kardas, w Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Tom I, pod red. A.Zolla, Komentarz do art. 12; jak również wyrok S.A. we Wrocławiu z dnia 7 maja 2010 r. LEX nr 580925, Prok.i Pr.-wkl. 2010/11/11, Prok.i Pr.-wkl. 2010/11/16, OSAW 2010/3/183, KZS 2010/7-8/53, KZS 2010/7-8/78). Skoro zatem zachowanie oskarżonego wyczerpało także znamiona czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, to w jego kwalifikacji prawnej należało pominąć przepis art. 57 ust. 1 w/w ustawy, którego to znamiona zdaniem Sądu Okręgowego wyczerpało jedno z jednostkowych zachowań oskarżonego, gdyż występki ten stanowi rodzaj karalnego przygotowania do czynu polegającego na wprowadzaniu do obrotu środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej albo uczestniczeniu w takim obrocie, a zatem ma znaczenie posiłkowe w stosunku do pierwszego ze wskazanych wyżej przepisów (reguła subsydiarności milczącej). Podobnie, należało pominąć w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu, przepis art. 18 § 2 w zw. z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (skoro w ogóle dopuszczalne jest

łączenie w jeden czyn ciągły zachowań wyczerpujących znamiona różnych form zjawiskowych tego samego czynu zabronionego), a także dlatego, że przepis art. 56 ust. 3 wymienionej ustawy statuuje typ kwalifikowany w stosunku do typu podstawowego stypizowanego w pierwszym w przywołanych tu przepisów (zasada specjalności). Niemniej jednak dla pełnego obrazu zawartości kryminalnej przypisanych oskarżonemu działań, w opisie czynu należało pozostawić elementy odnoszące się do znamion przestępstw wyłączonych na podstawie reguł wyłączających wielość ocen. Należy przy tym podkreślić, iż choć Sąd Apelacyjny, dokonał redukcji ocen prawnych w wypadku zachowań przypisanych oskarżonemu P. C., o co wnosił prokurator w apelacji, to jednak nie zmienił opisu czynu, czego również domagał się oskarżyciel publiczny. Nie ma bowiem podstaw, aby podzielić stanowisko zawarte w tej mierze w petitum środka odwoławczego. Zasadza się ono bowiem na założeniu, iż P. C. w inkryminowanym zakresie dopuścił się przestępstwa z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. w formie dokonania, a zatem przy odmiennych od poczynionych przez Sąd Okręgowy ustaleniach faktycznych, choć skarżący deklarował w apelacji, iż w całości ustalenia Sądu meriti w przedmiotowym zakresie podziela. Założenie to, w świetle ujawnionych okoliczności sprawy, które Sąd Okręgowy poddał wnikliwej analizie i w trafny sposób odtworzył przebieg zdarzeń, co jasno wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku, jest oczywiście dowolne i nie zasługiwało na aprobatę. Trzeba przy tym podkreślić, że dokonana przez Sąd Okręgowy ocena prawna poszczególnych z częściowych zachowań P. C., gdyby proces subsumpcji mógł dotyczyć każdego z nich odrębnie, a nie jednego czynu zabronionego – czynu ciągłego, w którego skład wchodziły, byłaby prawidłowa.

Analogicznie, Sąd Apelacyjny, zredukował ocenę prawnokarną czynu przypisanego Ł. G. (1), eliminując z kwalifikacji prawnej i podstawy skazania art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r., jak również czynu przypisanego M. M. (1) eliminując z kwalifikacji prawnej i podstawy skazania art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 18 § 3 kk w zw. z art. 56 ust.1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Trzeba przy tym podnieść, że także w wypadku Ł. G. (1) i M. M. (1) nie było podstaw do podzielenia stanowiska prokuratora o konieczności jednoczesnej zmiany opisu czynów przypisanych oskarżonym, gdyż nie jest ono zasadne z analogicznych, co wyżej przedstawione przyczyn. W odniesieniu do drugiego z zarzutów stawianych wyrokowi w zakresie skazania M. M. (1), należy jeszcze dodatkowo podnieść, iż konstrukcja "czynu współukarane", do której odwołał się prokurator, jest możliwa wyłącznie w wypadku zbiegu przestępstw, a więc gdy sprawca popełnia co najmniej dwa czyny, z których przynajmniej jeden stanowi czyn współukarany, natomiast z oczywistych względów nie znajduje zastosowania w przypadku zachowań, wchodzących w skład czynu ciągłego (patrz wyrok. S.A. we W. – j.w.).

Nie było też podstaw, aby dokonać jednocześnie, o co również wnioskował prokurator na rozprawie, korekty czasu dokonania czynu przypisanego P. C., gdyż Sąd Okręgowy, z wyjątkiem oczywiście wyżej omówionych zagadnień dotyczących „z góry powziętego zamiaru” oraz „krótkich odstępów czasu”, pozostałe okoliczności zachowań składających się na ten czyn ustalił w prawidłowy sposób.

Rozważając kwestię odpowiedzialności karnej D. Ż., trzeba stwierdzić kategorycznie, że wyrok w części dotyczącej w/w oskarżonego, wbrew twierdzeniom jego obrońcy, nie jest dotknięty błędem w ustaleniach faktycznych, który mógłby mieć wpływ na treść orzeczenia. Teza skarżącego, że brak jest podstaw, aby przyjąć, że oskarżony uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi, w świetle okoliczności wynikających z wyjaśnień B. W. (1), które – trafnie stały się podstawą ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd Okręgowy – jest jednoznacznie dowolna. Należy przypomnieć, iż Sąd Okręgowy przyjął na w/w podstawie dowodowej wersję najbardziej korzystną na oskarżonego, ustalając, że oskarżony nabył od B. W. (1) 15 gramów marihuany. Z wyjaśnień B. W. (1) wynika zaś jednoznacznie, że nastąpiło to jednego dnia w trzech partiach, po 5 gramów po 50 zł za 1 gram, za które D. Ż. nie płacił z góry, lecz rozliczał się stopniowo, przy okazji nabywania kolejnej partii, z tym, że za ostatnią finalnie w ogóle się z oskarżoną nie rozliczył. Taki sposób działania oskarżonego D. Ż. jest charakterystyczny dla dilerów narkotykowych i wskazuje jednoznacznie, że oskarżony nie nabywał marihuany dla siebie, lecz po to, aby ją z zyskiem przekazać innym osobom, w tym takim, które były kolejnymi dilerami lub konsumentami (za czym przemawia wielkość poszczególnych partii). Jego zachowanie wyczerpywało zatem nie tylko znamiona udziału w obrocie, ale i kwalifikowanego udzielania środków odurzających, które jest jeszcze surowiej penalizowane. W tym stanie rzeczy przyjęta przez Sąd Okręgowy ocena

prawna w/w zachowania z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii nastąpiła niewątpliwie z korzyścią dla oskarżonego.

Nie inaczej jest w wypadku oskarżonego B. D. (1). Niezależnie od wewnętrznej niespójności apelacji, która rzeczony uchybienie podnosi obok obrazy zarówno art. 7 kpk, jak i art. 5 § 2 kk, choć zarzuty te wzajemnie się wykluczają, o czym była już wyżej mowa, stwierdzić trzeba, że jest ona w zakresie twierdzeń dotyczących wagi ujawnionej w samochodzie oskarżonego jednoznacznie dowolna, gdyż obrońca przemilcza fakt, iż na rzeczony wadze ujawniono jednak śladowe ilości ziela konopi. Ponadto należy podkreślić, iż odrzucenie wniosku o zmianę opartego na tym dowodzie, podobnie jak i dotyczącego fotografii, która przedstawia oskarżonego z foliową torbą z zawartością zielonej substancji, jako zbyt daleko idącego, żadną miarą nie mogło skutkować niemożnością przypisania oskarżonemu przestępstwa, za które został skazany, gdyż wystarczającą podstawą skazania był, niezależnie od zapatrywań obrońcy, dowód z wyjaśnień B. W. (1), co wykazano już powyżej.

Jednocześnie nie było podstaw, aby w stosunku do oskarżonego B. D. (1) podzielić wniosek prokuratora o zmianę poprzez wskazanie w opisie czynu, iż nabył on od B. W. (1) 100 gramów marihuany w cenie po 18 zł, a nie po 25 zł za 1 gram. Analiza uzasadnienia zaskarżonego wyroku w kontekście rzeczywistej treści wyjaśnień B. W. (1) wskazuje, że Sąd Okręgowy w części wstępnej uzasadnienia jedynie omyłkowo wskazał, że B. W. (1) sprzedawała marihuanę B. D. (1) po 18 zł. Z wyjaśnień B. W. (1) (k. 40 i k. 687) wynika bowiem, że sprzedawała marihuanę B. D. (1) w cenie po 25-30 złotych za 1 gram, natomiast w cenie po 18-30 złotych za 1 gram P. S. (2) o ps.(...) co więcej że Ł. G. (1) sprzedawał w/w marihuanę w takiej samej cenie, przy czym, gdy sprzedawał ją w ilości 50-100 gramów cena wynosiła 18 zł za 1 gram, przy czym wyjaśniała to w kontekście sprzedaży marihuany B. D. (1) przez Ł. G. (1). Takie też ustalenie, które jest zgodne z opisem czynu przypisanego, zostało zawarte w dalszej części uzasadnienia wyroku, w której Sąd Okręgowy omawiał podstawy faktyczne skazania B. D. (1).

Przechodząc do apelacji obrońcy oskarżonej B. W. (1) stwierdzić trzeba, że nie sposób podzielić żadnego z zarzutów podniesionych przez jej obrońcę. Zaczynając od kwestii procesowych stwierdzić trzeba, że stanowisko skarżącego dotyczące obrazy przez Sąd Okręgowy przepisu art. 237 § 2 kpk jest oczywiście błędne, już choćby z tego względu, że zgoda następcza na przeprowadzenie kontroli rozmów, niezależnie od faktu, iż wyrażono ją po wszczęciu wobec B. W. (1) postępowania przygotowawczego, dotyczyła jednak wykorzystania wyników kontroli operacyjnej, a zatem zarządzonej na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, jeszcze przed wszczęciem postępowania karnego w ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych, nie zaś rezultatów kontroli procesowej, o której mowa w art. 237 § 1 kpk. Właściwym trybem uzyskania zgody następczej wobec B. W. (1) był zatem, bez wątplenia, tryb przewidziany w ustawie o Policji (w ówczesnym jej brzmieniu) i taki też zastosowano, co jasno wynika z treści stosownych dokumentów. Jednocześnie należy przypomnieć, że konieczność uzyskania zgody następczej na wykorzystanie w procesie karnym wobec innej osoby, niż objęta pierwotną kontrolą operacyjną (albo procesową), dowodów uzyskanych w toku tejże kontroli, wynikała wówczas z wykładni obowiązującego prawa dokonanej przez Sąd Najwyższy i sądy powszechne, nie zaś wprost z literalnej treści przepisów właściwych ustaw. Podstawą zgody następczej były, stosowane jedynie odpowiednio, a nie wprost przepisy poszczególnych ustaw dotyczące zgody następczej przy zarządzeniu kontroli przez uprawniony organ niesądowy z uwagi na wypadek niecierpiący zwłoki (por. między innymi - postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r., I KZP 6/07, OSNKW 2007, z.5, poz.37; uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2011 r., I KZP 32/10, OSNKW 2011, z.3, poz. 22).

W wypadku ustawy o Policji podstawą wydania zgody następczej był zatem, stosowany odpowiednio, przepis art. 19 ust. 3 kpk ustawy, który stanowił, że „w przypadkach niecierpiących zwłoki, jeżeli mogłoby to spowodować utratę informacji lub zatarcie albo zniszczenie dowodów przestępstwa, Komendant Główny Policji lub komendant wojewódzki Policji może zarządzić, po uzyskaniu pisemnej zgody właściwego prokuratora, o którym mowa w ust. 1, kontrolę operacyjną, zwracając się jednocześnie do właściwego miejscowo sądu okręgowego z wnioskiem o wydanie postanowienia w tej sprawie. W razie nieudzielenia przez sąd zgody w terminie 5 dni od dnia zarządzenia kontroli operacyjnej, organ zarządzający wstrzymuje kontrolę operacyjną oraz dokonuje protokolarnego, komisyjnego zniszczenia materiałów zgromadzonych podczas jej stosowania.”

Tryb taki, w prawidłowy sposób, został zastosowany w realiach niniejszej sprawy, zauważyć bowiem trzeba, że pierwotną kontrolę operacyjną, tj. wobec Ł. G. (1) zarządzono postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 29 czerwca 2010 r., sygn. akt XVIII K 2280/(...), na okres 3 miesięcy (k.385-386), a wniosek o zgodę następczą w odniesieniu do B. W. (1) został opracowany jako projekt w dniu 28.09.2010 r., podpisany zaś przez Komendanta Głównego Policji w dniu 29 września 2010 r., następnie zaakceptowany na piśmie przez Prokuratora Generalnego w dniu 1.10.2010 r., postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie, sygn. akt XVIII K 3184/ (...) zapadło zaś w dniu 6 października 2010 r. (k.1442-1443). Nie sposób przy tym nie zauważyć, że ostatnie nagranie miało miejsce w dniu 24.08.2010 r., komunikaty z kontroli są datowane na dzień 6 września 2010 r., zaś notatka z analizy kryminalistycznej na dzień 20.09.2010 r. W tym stanie rzeczy o naruszeniu terminów procesowych, w tym na złożenie wniosku o wydanie zgody następczej, wbrew supozycjom obrońcy, w ogóle nie może być mowy, tym bardziej, że tryb określony w przepisie art. 19 ust. 3 ustawy o Policji był stosowany, jak już wyżej wskazano, jedynie odpowiednio, co oznacza, że niektóre jego wymogi miały zastosowanie bez jakiegokolwiek modyfikacji, inne wymagały modyfikacji, zaś jeszcze innych w ogóle nie dało się zastosować. Należy zauważyć, że w wypadku zgody następczej w ogóle nie dochodzi do zarządzenia kontroli przez organ pozasądowy, lecz następuje zezwolenie przez sąd, na wniosek właściwego organu, na wykorzystanie dowodów uzyskanych w toku kontroli pierwotnej. Tym samym jedynie w odniesieniu do samego wyrażenia zgody ma zastosowanie wprost pięciodniowy termin, który należy liczyć od dnia wystąpienia z wnioskiem przez właściwego komendanta Policji, co nie może nastąpić wcześniej, niż wyrażenie zgody przez właściwego prokuratora. Analizując opisaną wyżej chronologię uzyskania zgody w niniejszej sprawie jasnym jest, że pięciodniowy termin na jej wyrażenie został dochowany. Natomiast, co do terminu na złożenie wniosku, stwierdzić trzeba, że przepis art. 19 ust. 3 ustawy o Policji nie określa konkretnego terminu, w jakim właściwy komendant ma zarządzić kontrolę, stanowi jedynie, że następuje to w wypadkach niecierpiących zwłoki, jeżeli mogłoby to spowodować utratę informacji lub zatarcie albo zniszczenie dowodów przestępstwa. Przenosząc to na płaszczyznę zgody następczej, uznać zatem należy, że odpowiednie stosowanie w/w przepisu, wymaga, aby z wnioskiem o jej wyrażenie wystąpiono bez zbędnej zwłoki, po ujawnieniu się okoliczności, iż w toku kontroli uzyskano dowód popełnienia przestępstwa przez inną osobę, niż ta, wobec której ją zarządzono, co oczywiście nie może się odbyć bez ustalenia danych, pozwalających na jednoznaczne określenie tej osoby. W realiach przedmiotowej sprawy w/w warunek również został spełniony, co wynika jasno z czasu dokonania poszczególnych czynności objętych wyżej opisaną sekwencją, w sytuacji, gdy stwierdzenie, iż materiał utrwalony w toku kontroli pierwotnej zawiera dowody popełnienia przestępstwa również przez B. W. (2) musiała poprzedzać wnikliwa, a przez to pracochłonna analiza kryminalistyczna, która wymagała uprzedniej transkrypcji utrwalonych nagrań, a następnie także dalszych czynności mających na celu ustalenie tożsamości wyżej wymienionej. Nie bez znaczenia jest również fakt, że i podjęcie decyzji o wystąpieniu z wnioskiem o zgodę następczą jest, w ramach organizacji samej Policji, procesem złożonym. W tym stanie rzeczy, wbrew stanowisku skarżącego, nie sposób zasadnie wymagać, aby wniosek o kontrolę następczą został skierowany do Sądu Okręgowego wcześniej, niż to faktycznie nastąpiło.

Przy okazji, jedynie dla porządku, nie można nie dostrzec, że ustawą z dnia 4 lutego 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2011 r. Nr 53, poz. 273), z dniem 11 czerwca 2011 r., dookreślono pod względem podmiotowym i przedmiotowym zakres i tryb możliwego wykorzystania dowodów pochodzących z kontroli procesowej lub operacyjnej, w tym terminy na wystąpienie z wnioskiem o kontrolę następczą i jego rozpoznanie. Zgodnie z art. 237a kpk prokurator w czasie trwania kontroli albo nie później niż w ciągu 2 miesięcy od dnia jej zakończenia może wystąpić do sądu z wnioskiem o wyrażenie zgody na jego wykorzystanie w postępowaniu karnym. Natomiast zgodnie z art. 19 ust. 15d ustawy o Policji, prokurator kieruje wniosek do sądu nie później niż w ciągu miesiąca od dnia otrzymania materiałów zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej, przekazanych mu przez organ Policji niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 2 miesięcy od dnia zakończenia tej kontroli. W obu wypadkach, Sąd wydaje postanowienie w przedmiocie wniosku w terminie 14 dni. Widać zatem, że procedowanie w przedmiocie zgody następczej w realiach niniejszej sprawy spełniało z naddatkiem obecnie obowiązujący standard, przy ustalaniu którego kierowano się przecież koniecznością zapobieżenia nieuzasadnionym naruszeniom podstawowych praw obywatelskich.

Analiza uzasadnienia zaskarżonego wyroku, w kontekście ujawnionych okoliczności sprawy, dowodzi zarazem jednoznacznie, że wywody apelacji obrońcy B. W. (1) w zakresie zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, którym miałyby być obarczone ustalenia Sądu Okręgowego, co do przyczyn, dla których oskarżona nie podtrzymała swoich wyjaśnień, są ewidentnie nietrafne. Ustalenia Sądu Okręgowego w przedmiotowym zakresie, jako wynikające, ze zgodnej z zasadami prawidłowego rozumowania i wskazaniem doświadczenia życiowego, analizy materiału dowodowego mają bowiem jednoznacznie walor swobodnych. Apelujący, w istocie rzeczy, nie wykazał, jakich to konkretnie wymogów rozumowanie Sądu meriti w przedmiotowym zakresie nie spełnia. Przeciwwstawił mu jedynie własną, całkowicie subiektywną wersję wydarzeń. W tym stanie rzeczy dokonanie przez Sąd I instancji oceny materiału dowodowego w sposób odmienny od oczekiwań skarżącego nie może być żadną miarą utożsamiane z dowolnością orzeczenia. Zarzuty apelującego, jako mające wyłącznie polemiczny charakter, nie mogły prowadzić do oczekiwanego przez niego rezultatu.

Wyrok w odniesieniu do oskarżonej B. W. (1) wymagał natomiast korekty, po pierwsze, z uwagi na trafny zarzut apelacji prokuratora, jak również z urzędu – niezależnie od granic i zarzutów środków odwoławczych, z uwagi na fakt, że wkradły się do jego opisu elementy sprzeczne z treścią przeprowadzonych dowodów i poczynionych przez Sąd Okręgowy na ich podstawie ustaleń, które czyniły orzeczenie w zakresie ilości środków odurzających stanowiących przedmiot przypisanego przestępstwa rażąco niesprawiedliwym.

W związku z trafnym zarzutem apelacji prokuratora, Sąd Apelacyjny ustalił, że przedmiotem krajowego nabycia marihuany było nie mniej niż 500 gramów tego środka, zaś przedmiotem uczestniczenia w obrocie marihuaną, o którym mowa w tirecie 14 i części wstępnej opisu czynu, było nie mniej niż 315 gramów tego środka. Takie wielkości wynikają z wyjaśnień B. W. (1) i znalazły odzwierciedlenie w ustaleniach faktycznych opisanych w uzasadnieniu wyroku i podstawie egzemplifikacyjnej opisu przypisanego przestępstwa, zaś konieczność skorelowania z nią części wstępnej opisu czynu i części szczegółowej, w zakresie części wstępnej tiretu 14 umknęła uwadze Sądu Okręgowego.

Należało zgodzić się z prokuratorem, iż oskarżonej B. W. (1) niezasadnie przypisano dokonanie wewnątrzspółnotowego nabycia aż 1900 gramów marihuany, podczas gdy nabyła ona jedynie 900 gramów tego środka odurzającego. Ma bowiem rację prokurator, że Sąd Okręgowy jednoznacznie stwierdza w uzasadnieniu wyroku, iż B. W. (1) nabyła 900 gramów marihuany, zaś pozostała ilość przeznaczona była dla innej osoby. Ustalenia te wynikają zaś jasno z treści wyjaśnień B. W. (1), które w przedmiotowym zakresie nie nastrożają żadnych trudności interpretacyjnych. Brak weryfikacji przez Sąd Okręgowy rzezonej wielkości przedmiotu nabycia wewnątrzspółnotowego jest zatem wynikiem wyłącznie przeoczenia, niemniej wyrok w tym zakresie wymagał korekty przez Sąd Apelacyjny z urzędu, niezależnie od granic i zarzutów apelacji, gdyż orzeczenie było w tej mierze rażąco niesprawiedliwe. Z podobnych względów, co po części prokurator także zasygnalizował dopiero na rozprawie odwoławczej, Sąd Apelacyjny skorygował wyrok w zakresie ilości marihuany, którą oskarżona B. W. (1) przechowywała u siebie w domu na rzecz innych osób. Wyjaśnienia B. W. (1) pozwalają przecież na nie budzące wątpliwości ustalenie, że oskarżona przechowywała w domu co najmniej 1000 gramów tego środka odurzającego, nie zaś co najmniej 3150 gramów, jak to przyjęto łącznie w czynie przypisanym, wyszczególniając w jego opisie w części wstępnej ilości 1150 gramów i 2000 gramów. Zważyć bowiem trzeba, że o ile w pierwszych wyjaśnieniach (k.37verte) wskazywała, że w styczniu 2010 r. Ł. G. (1) i A. D. (1) przynieśli do niej również 1kg marihuany, którą nabyli w Belgii dla siebie, a następnie od lutego 2010 r. do dnia jej zatrzymania Ł. G. (1) wielokrotnie przynosił do jej domu marihuanę celem przechowania, łącznie około 1 kg, o tyle później wyjaśniła (k.687v), że kilogram marihuany, którą przywieźli w 2010 r., wtedy gdy dostarczyli jej 900 gramów tego środka, od razu w dniu przyjazdu do Polski, po tym jak wybrała narkotyki dla siebie, Ł. G. (1) zabrał ze sobą dla innej osoby, ponadto zaś, od momentu gdy przywieźli jej 900 gramów, przynosił do jej mieszkania marihuanę – nie mniej niż 200 gramów. Natomiast w odniesieniu do partii 2 kg marihuany, którą Ł. G. (1) i A. D. (1) przywieźli do Polski w 2009 r., wyjaśniła, że jakąś ich część, ale nie wie jaką ilość, na pewno nie całość, Ł. G. (1) przywiózł do jej domu (k. 37v, k.686v). W tym stanie rzeczy istnieją uzasadnione podstawy do kategoriycznego, precyzyjnego ustalenia, iż oskarżona przechowywała, nie mniej niż 1000 gramów marihuany. Przedmiotowa korekta dotyczyła również części szczegółowej opisu czynu przypisanego, gdyż słusznie zauważył prokurator, że zachowanie

wskazane w tirecie 11 w istocie rzeczy składa się na zachowanie opisane w tirecie 6, choć umknęło jego uwadze, że zachowanie opisane w tirecie 6 pochłania również zachowanie opisane w tirecie 12.

Przechodząc do orzeczenia o karze i środkach karnych, stwierdzić trzeba co następuje:

Brak jest podstaw, aby uznać za trafny, podniesiony przez obrońcę B. W. (1), zarzut obrazy prawa karnego materialnego, tj. art. 60 § 3 kk poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że jego zastosowanie wymaga pełnej, konsekwentnej i szczerzej współpracy oskarżonego. Wbrew stanowisku obrońcy oskarżonej, linia orzecznicza Sądu Najwyższego i sądów powszechnych w przedmiotowej materii uległa już kilka lat temu zmianie i dominują w niej (podobnie jak i w doktrynie prawniczej) przeciwnie do zaprezentowanej przez skarżącego zapatrywania, którą to wykładnię zasadnie podzielił Sąd Okręgowy, wyrokując w przedmiotowej sprawie. Wystarczy w tej mierze przywołać tytułem przykładu postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 2013 r., II KK 184/13, OSNKW 2014/3/28, LEX nr 1399858, Biul.SN 2014/3/20, Prok.i Pr.-wkl. 2014/2/3, w którym stwierdzono między innymi, że „Unormowania art. 60 § 3 k.k. nie pozostawiają wątpliwości, że podejrzany, a potem oskarżony, wobec którego ma być, obligatoryjnie, orzeczona kara z jej nadzwyczajnym złagodzeniem, musi przyznać się do sprawstwa i zawinienia, w wyjaśnieniach podać wszystkie znane mu informacje dotyczące własnego zachowania i zachowania osób "współdziałających", i to nie tylko wypełniających ustawowe znamiona popełnionych przez te osoby przestępstw, ale także inne "istotne okoliczności" ich popełnienia, a składane wyjaśnienia muszą być zgodne z rzeczywistością (prawdziwe), szczerze i konsekwentne (...). Składający wyjaśnienia, chcąc skorzystać z obligatoryjnego nadzwyczajnego złagodzenia kary, musi być lojalnym procesowym współpracownikiem organów ścigania oraz organów wymiaru sprawiedliwości i właśnie dlatego, trafnie, nazywany jest "małym świadkiem koronnym" we własnej i cudzej sprawie karnej. (vide przywołane tam orzecznictwo Sądu Najwyższego: II KK 150/13, LEX nr 1363197; II KK 349/08, R-OSNKW 2010, poz. 964; II KK 129/09, LEX nr 550476; V KK 16/06, R-OSNKW 2006, poz. 1287; WA 20/05, R-OSNKW 2005, poz. 1566; IV KK 278/05, Prok. i Pr. 2006, z. 3, poz. 2; IV KK 190/04, OSNKW 2005, z. 6, poz. 53; III KK 112/04, OSNKW 2005, z. 1, poz. 6; II KK 264/03, LEX nr 83742; II KK 207/02, LEX nr 83796; II KK 105/03, OSNKW 2003, z. 9-10, poz. 88; III KK 36/03, LEX nr 78375; V KK 170/02, LEX nr 78398; V KK 81/02, R-OSNKW 2003, poz. 72; V KK 282/02, LEX Nr 56844; V KKN 174/01, LEX nr 56082; II KKN 476/99, LEX Nr 51583; IV KKN 28/00, LEX nr 50971; I KZP 2/99, WPP 2000, z. 1, s. 68; I KZP 38/98, OSNKW 1999, z. 3-4, poz. 12, a także piśmiennictwo m.in.: M. Filar (red.): Kodeks karny. Komentarz, Warszawa 2012, s. 283; M. Królikowski, R. Zawłocki (red.): Kodeks karny. Część ogólna. Tom II. Komentarz do artykułów 32-116, Warszawa 2011, s. 383; J. Giezek (red.) Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz, Warszawa 2012, s. 424; A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, Warszawa 2010, s. 202; M. Mozgawa (red.) Kodeks karny. Komentarz, Warszawa 2013, s. 165; R. A. Stefański, Prawo karne materialne część ogólna, Warszawa 2008, s. 324; A. Zoll (red.): Kodeks Karny. Część ogólna. Tom I. Komentarz do art. 1-116 k.k., Warszawa 2012, s. 834). Równie wymowna jest teza postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 lutego 2011 r., V KK 350/10, iż „Warunkiem stosowania art. 60 § 3 k.k. jest właściwa - a nie instrumentalna - postawa i prawdomówność ujawniającego oraz, że, tym bardziej, nie może liczyć na nadzwyczajne złagodzenie kary sprawca, który na pewnym etapie postępowania przygotowawczego zachował się w sposób przewidziany w art. 60 § 3 k.k. a następnie odwołał swoje dotychczasowe wyjaśnienia.”(LEX nr 738406...).”.

Jasnym jest, że oskarżona B. W. (1) warunków tych nie spełniła.

Należy podkreślić, że zmienna postawa procesowa B. W. (1), w której oskarżona nie ograniczyła się do skorzystania z przysługującego jej prawa odmowy składania wyjaśnień, lecz oświadczała dwukrotnie w postępowaniu przygotowawczym, że odwołuje wszystkie dotychczas złożone wyjaśnienia i podkreślała na jego koniec, że nie były one oparte na prawdzie, zaś przed sądem przyznała się tylko do przewożenia substancji psychotropowych na terenie Polski i odmówiła składania wyjaśnień, w tym odniesienia się do treści wyjaśnień, które złożyła w śledztwie, nie ułatwiała oceny omawianego dowodu i wzmacniała możliwości kwestionowania jego wartości, o czym świadczy treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku, a w sposób dobitny wywody apelacji obrońców pozostałych oskarżonych.

Wyrok, wymagał jednak złagodzenia kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec B. W. (1), z uwagi na przedstawione wyżej, generalnie korzystne dla oskarżonej zmiany w opisie czynu przypisanego. Orzeczona przez Sąd Apelacyjny kara

3 lat pozbawienia wolności, jeśli zważyć na zakres przestępczego zachowania oskarżonej, w kontekście dolnej granicy ustawowego zagrożenia określonej w art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed dnia 9 grudnia 2011 r., tj. tym ze zbiegających się przepisów, który typizując zbrodnię przewiduje za przypisany oskarżonej czyn karę najsurowszą jest bezsprzecznie wolna od przymiotu rażącej niewspółmierności w rozumieniu art. 438 pkt 4 kpk i wobec braku podstaw do dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia, wbrew oczekiwaniom obrony, nie podlegała dalej idącemu złagodzeniu. Zarazem wobec wymiaru w/w kary bezprzedmiotowym byłoby odnoszenie się do argumentacji apelacji dotyczącej konieczności zastosowania środka probacji w postaci warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary.

Natomiast w wypadku oskarżonego Ł. G. (1) wyrok jest dotknięty względną przyczyną odwoławczą, o której mowa w art. 438 pkt 4 kpk. Orzeczone wobec Ł. G. (1) kara 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności jawi się bowiem jako rażąco niewspółmierna w rozumieniu art. 438 pkt 4 kpk i wymaga zaostrzenia, choć Sąd Apelacyjny nie podzielił żądania apelacji w tym zakresie, uznając je za jednoznacznie wygórowane. Rację ma – co do zasady – prokurator, iż Sąd Okręgowy, choć dostrzegł całość okoliczności prawnie relewantnych dla rozstrzygnięcia w przedmiotowym zakresie i ocenił je trafnie jako ewidentnie obciążające oskarżonego, niemniej jednak nie zdyskontował ich należycie w świetle zasad i dyrektyw wymiaru kary oraz zważywszy na granice ustawowego zagrożenia wynikającego z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. nr 117, poz.678), którego przepis stanowił zgodnie z art. 11 § 2 kk podstawę wymiaru kary. Treść zarzutu i części motywacyjnej apelacji oskarżyciela publicznego są w przedmiotowym zakresie przekonujące i nie ma tu potrzeby powtarzania rzeczowej argumentacji. Sąd Apelacyjny podwyższył zatem orzeczoną wobec Ł. G. (1) karę pozbawienia wolności do 5 lat i 6 miesięcy. Jest ona z pewnością adekwatna w stosunku do tego, co rzeczywiście uczynił oskarżony i powinna osiągnąć pożądane cele zapobiegawcze i wychowawcze oraz w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wychodzi także naprzeciw potrzebie wewnętrznej sprawiedliwości wyroku. Jednocześnie zaś bezsprzecznie nie razi niewspółmiernością, którą dotknięta byłaby kara zaproponowana przez oskarżyciela publicznego, jako ewidentnie przekraczająca próg społecznie akceptowalnego zaostrzenia.

W świetle powyższego wyводу oraz wobec nie podzielenia stanowiska obrońcy oskarżonego Ł. G. (1) co do błędów w ocenie dowodów, ustaleniach faktycznych i kwalifikacji prawnej jego zachowania, jasnym jest, że również wniosek o złagodzenie orzeczonej kary pozbawienia wolności jawi się jako oczywiście bezzasadny.

Natomiast w odniesieniu do oskarżonego P. C., wobec przyjęcia, że zachowania przypisane mu w punktach 12 (pkt V a/o) i 14 części dyspozytywnej wyroku stanowią jeden czyn zabroniony (czyn ciągły) kwalifikowany z art. 56 ust. 3 w zb. z art. 58 ust. 1 w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. nr 117, poz.678) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i skazania oskarżonego na tej podstawie i w związku z art. 11 § 2 kk, konieczne było uchylenie wobec wyżej wymienionego orzeczenia o karze łącznej i wymierzenie na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. nr 117, poz.678) w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk i w zw. z art. 11 § 3 kk kary pozbawienia wolności i kary grzywny. Sąd Apelacyjny wymierzył oskarżonemu 2 lata pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną 10 (dziesięciu) złotych, zważywszy, z jednej strony, iż zawartość kryminalna zachowań przypisanych oskarżonemu nie uległa zmianie, z drugiej zaś limitowany wymogami procesowymi, które uniemożliwiały działanie na niekorzyść oskarżonego. W tych okolicznościach Sąd Apelacyjny był zobligowany orzec karę łączną pozbawienia wolności na nowo, z opisanych już względów, kształtując ją w dotychczasowej wysokości. Tak ukształtowane orzeczenie o karze z pewnością nie jest dotknięte rażąco niewspółmiernością, przeciwnie uznać je należy za adekwatną reakcję na bezprawie, którego dopuścił się oskarżony, która spełni jej ustawowe cele.

Zarazem Sąd Apelacyjny był zmuszony uchylić dotychczasowe orzeczenia o środkach karnych przypadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej przez oskarżonego z przestępstwa i orzec ten środek karny na nowo

w wysokości 1.225 zł, wobec niezmiennych okoliczności faktycznych w zakresie mającym wpływ na rozstrzygnięcie w w/w przedmiocie.

W wypadku D. Ż., wbrew oczekiwaniom obrony, orzeczenia o karze nie sposób skutecznie zakwestionować. Brak jest bowiem realnych podstaw aby uznać, że orzeczona kara jest rażąco nieadekwatna do stopnia społecznej szkodliwości i stopnia zawinienia przypisanego mu przestępstwa i w tym samym stopniu wygórowana zważywszy na stawiane przed nią cele. Nie sposób wszak abstrahować od faktu, iż D. Ż. wymierzono karę pozbawienia wolności wyższą od dolnego progu ustawowego zagrożenia jedynie o jeden miesiąc, zaś kara grzywny jawi się jako wyłącznie symboliczna.

W odniesieniu do M. D., stwierdzić należy, że apelacja prokuratora w zakresie obrazu przepisów prawa materialnego, tj. art. 70 § 2 kk, art. 73 § 2 kk oraz art. 19 § 1 kk w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed zmiany wprowadzonej ustawą z dnia 1.04.2011r. (Dz. U. Nr 117, poz. 678) jest z przyczyn oczywistych trafna. Należy podnieść, że oskarżony urodził się w dniu (...), w chwili popełnienia czynu zabronionego, tj. „nieustalonego dnia w okresie od czerwca do lipca 2010 r.” nie miał jeszcze ukończonych 21 lat, zaś w czasie orzekania w pierwszej instancji, tj. w dniu 25 lutego 2014 r., 24 lat. Zgodnie zatem z art. 115 § 10 kk miał status młodocianego, co obligowało Sąd Okręgowy do przyjęcia wobec oskarżonego za podstawę orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności, obok art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 2 kk, nie zaś art. 70 § 1 pkt 1 kk, a ponadto do oddania go w okresie próby, na podstawie art. 73 § 2 kk, pod dozór kuratora. Niezależnie od powyższego, wobec tego, iż przestępstwo stypizowane w art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed dnia 9 grudnia 2011 r., tj. wejścia w życie ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. nr 117, poz.678) było zagrożone łącznie grzywną i karą pozbawienia wolności, zaś karę za pomocnictwo, które przypisano oskarżonemu, wymierza się, zgodnie z art. 19 § 1 kk, w granicach zagrożenia przewidzianego za sprawstwo, Sąd Okręgowy był zobligowany do wymierzenia M. D., obok kary pozbawienia wolności, także karę grzywny, czego jednak również nie uczynił. Z opisanych względów, Sąd Apelacyjny był zmuszony dokonać korekty wyroku, w sposób opisany w części dyspozytywnej, w tym wymierzył oskarżonemu M. D., karę grzywny w wymiarze 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną 10 (dziesięciu) złotych, dzieląc w tym zakresie wywody i wnioski apelacji. Karę w tej wysokości w powiązaniu z orzeczoną przez Sąd Okręgowy karą pozbawienia wolności uznać należy za adekwatną represję wobec młodocianego oskarżonego.

Zarzut rażącej niewspółmierności kary orzeczonej wobec M. D. za przypisany mu czyn nie sposób bowiem było podzielić. Należy podkreślić, że z wyjaśnień B. W. (1) (k. 37, k.677v) wynika wprawdzie w sposób nie budzący wątpliwości, że rola M. D. w obrocie narkotykami, w zakresie przypisanego mu czynu, była zdecydowanie poważniejsza, niż to wynika z przyjętego w akcie oskarżenia, a następnie w zaskarżonym wyroku, opisu i kwalifikacji prawnej czynu. Zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności i żądanie wymierzenia mu kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres aż 5 lat, byłoby uzasadnione dopiero wówczas, gdyby skarżący zakwestionował przede wszystkim poczynione przez Sąd ustalenia faktyczne, które znalazły odbicie w czynie przypisanym, jak również ocenę, iż warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności jest wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Skoro jednak skarżący tak nie postąpił, co czyni jego stanowisko (w którym żądając zaostrezenia kary odwołuje się obok rodzaju i ilości substancji psychotropowej, również – co nie powinno mieć miejsca – do samej istoty pomocnictwa, w tym znamion strony podmiotowej przypisanego czynu i uprzedniej wielokrotnej karalności oskarżonego) wewnętrznym sprzecznym i niekonsekwentnym oraz zważywszy na fakt, iż oskarżonego skazano przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk, a zatem dolna granica ustawowego zagrożenia za przypisany mu czyn wynosiła jedynie 1 miesiąc pozbawienia wolności (niezależnie od tego jak oceniać racjonalność ustawodawcy w kontekście ustawowego zagrożenia za czyn z art. 56 ust. 1 ustawy), trudno uznać, aby wymierzona mu kara była aż rażąco nieadekwatna do stopnia społecznej szkodliwości i stopnia zawinienia przypisanego mu przestępstwa i jednocześnie skutkowałą wewnętrzną niesprawiedliwością wyroku, odbiegając niezasadnie od stopnia represji karnej, której został poddany oskarżony D. Ż.. Nie można wszak tracić z pola widzenia faktu, iż D. Ż. został skazany za sprawstwo, a wymierzono mu karę pozbawienia wolności wyższą od dolnego progu ustawowego zagrożenia (tj. 6 miesięcy pozbawienia wolności) tylko o jeden miesiąc. W tych warunkach nie ma przekonujących podstaw, aby uznać,

że kara pozbawienia wolności orzeczona wobec M. D. jest nie do zaakceptowania w świetle zasad wymiaru kary i ma w odczuciu społecznym jednoznacznie przymiot niesprawiedliwej.

Kary wymierzone pozostałym oskarżonym z pewnością nie mają przymiotu rażąco niewspółmiernie surowych w rozumieniu art. 438 pkt 4 kpk.

W związku z apelacją prokuratora, konieczna była zmiana wyroku w zakresie orzeczenia o środkach karnych w stosunku do oskarżonych Ł. G. (1) i M. M. (1), choć kwestia obrazy przepisu art. 45 § 1 kk może być dyskusyjna, skoro z analizy wyroku w zakresie opisu czynów przypisanych oskarżonym oraz uzasadnienia wyroku w zakresie orzeczenia o przepadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa, wynika jasno, że błąd Sądu Okręgowego polegał na niczym więcej, jak tylko omyłce rachunkowej w zliczeniu łącznej wartości korzyści, jaką każdy z oskarżonych osiągnął w związku z całością przypisanych im przestępczych zachowań, która w wypadku Ł. G. (1) wynosiła faktycznie 10.940 zł, nie zaś 10.740 zł, zaś w wypadku M. M. (1) – 1.366 zł, a nie 866 zł.

Z tych wszystkich względów, Sąd Apelacyjny zmienił wyrok we wskazanym wyżej zakresie, utrzymując go w pozostałej części w mocy.

Wobec oskarżonych: B. W. (1), P. C., D. Ż. i M. D. zachodziły wskazane w art. 624 § 1 kpk podstawy do zwolnienia ich od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze. Od pozostałych oskarżonych należało zasądzić stosowne opłaty, w tym od oskarżonego Ł. G. (1) za obie instancje, oraz obciążyć ich pozostałymi kosztami procesu za postępowanie odwoławcze w częściach na nich przypadających.

O wynagrodzeniu obrońców z urzędu orzeczono na podstawie § 14 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny orzekł jak w wyroku.

(...)/mz.